Nr. 37. Piątek, 15 Lutego 1889. **Rok 79.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Krajowa Dyrekcya skarbu zamianowała asystenta rachunkowego Adolfa Koniuszewskiego oficyałem przy kierujących władzach skarbowych. *)

*) Powtórzono z nr. 35 z powodu omyłki druku w nazwisku.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 14 lutego.

W dniach ostatnich sprawił w świecie politycznym pewne wrażenie artykuł *Kölnische Ztg.*, który usiłował wykazać, iż w rossyjskiej opinii publicznej ujawnia się od pewnego czasu przyjaźniejsze dla Niemiec usposobienie, a jako wyraz tego pocieszającego zwrotu należy uważać to, iż dzienniki petersburskie i moskiewskie przemawiają z widocznem umiarkowaniem o Niemczech i ich stosunkach. Artykułowi nadreńskiego dziennika, który, jak wiadomo, odbiera natchnienia z pałacu kanclerskiego przypisano symptomatyczne znaczenie i wyciągano z niego zabarwione optymizmem wnioski o obecnym stanie stosunków między oboma sąsiedniemi mocarstwami. Godnem jest uwagi, iż prasa rossyjska dopiero skutkiem rozgłosu, jaki nabrał ów artykuł we Francyi, Niemczech i Austryi, zajęła się bliżej rewelacyami organu nadreńskiego, przyczem oświadczyła z góry, że bezwzględnie mylnemi są zapatrywania wypowiedziane o przyczynach, które miały rzekomo nakłonić dzienniki rossyjskie do pisania z niezwykłem umiarkowaniem o cesarstwie niemieckiem. Obniżenie tak namiętnego do niedawna tonu, nie jest bynajmniej naturalnym skutkiem zmiany usposobienia w obec wzmiankowanego państwa, lecz tylko następstwem faktu, iż polityka międzynarodowa weszła w ogóle w stadyum uspokojenia. Ponieważ obecnie w rozwoju wielkich kwestyj politycznych zapanował widoczny zastój, przeto brak prasie rossyjskiej impulsu do namiętnych i gwałtownych artykułów.

Takie samo zapatrywanie znajdujemy w najnowszej korespondencyi z Petersburga do *Politische Correspondenz.* Powiedziano tutaj, iż mylnem byłoby na wskroś, gdyby chciano ze spokojnego tonu prasy rossyjskiej wyciągać daleko idące wnioski, lub łudzić się, że w zapatrywaniach i zasadach kół politycznych, że w samej polityce rossyjskiej zaszła jakakolwiek zmiana. Rossya przybrała wprawdzie od niedawnego czasu przyjaźniejszą fizyognomię, do czego była poniekąd zniewoloną niezwykle umiarkowaną postawą państw sąsiednich, ten jednakże przypadkowy wyraz oblicza nie jest bynajmniej odzwierciedleniem istniejących w Rossyi zasadniczych opinij i przekonań. Zasady polityki rossyjskiej nie zmieniły się ani na jotę, a nie ma żadnych na to pozytywnych danych, aby miały się zmienić w najbliższym czasie. Złagodnienie naprężenia opinii publicznej w obec Niemiec jest wprawdzie pocieszającym objawem, w żadnym jednak razie nie może być poczytywanem za zwiastuna politycznego zwrotu.

†

Najdostojniejszy Cesarzewicz Rudolf.

Dzienniki wiedeńskie donoszą: Do kancelaryi gabinetowej nadchodzi mnóstwo listów, z prośbą o pamiątki z pozostałości po śp. Cesarzewiczu. Prośby te nie mogą być uwzględnione Najj. Pan zarządził, aby mundury Zmarłego zostały przesłane odnośnym pułkom, broń zaś złożoną w arsenale. Obrączkę ślubną pozostawiono na palcu śp. Następcy Tronu.

Dnia 12 b. m. o godzinie 1szej w południe, w kościele Świętego Krzyża w Warszawie, odprawiono nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Cesarzewicza Rudolfa.

Na godzinę przed rozpoczęciem ceremonii, cała świątynia zapełniła się pobożnymi.

Przed ołtarzem wielkim zarezerwowano miejsca dla przedstawicieli władz i osób zaproszonych.

Na środku w głównej nawie na wysokim katafalku ustawiono trumnę. Pokrywały ją liczne wieńce i świeże kwiaty. U stóp trumny znajdował się portret Arcyksięcia, przysłonięty kirem.

Wszystkie okna kościoła zakryte zostały całunem, świątynia zaś cała gorzała mnóstwem świateł od ołtarzy, w żarandolach, świecznikach licznych i wzdłuż całej galeryi pod sklepieniem.

O godzinie 12tej przed wielkim ołtarzem zasiedli: generał-gubernator warszawski Hurko, gubernator warszawski generał br. Medem, prezydent miasta generał Starynkiewicz, dyrektor kancelaryi generał-gubernatora radca tajny Korniłow, kurator okręgu naukowege, radca tajny Apuchtin, prezes komitetu cenzury rzeczywisty radca stanu Jankulio, dalej generalicya; oficerowie konsystujący w Warszawie pułku grenadyerów Imienia Cesarza Franciszka Józefa, ciało konsularne austryackie w pełnych mundurach, (konsul br. Krauss, elew konsularny v. Fellner, sekretarz Mieszkowski, kanclerz i kanceliści), przedstawiciele naczelni różnych władz, urzędnicy dworscy, margrabia Zygmunt Wielopolski i inni.

Rękawy mundurów okryte były krepą.

Wielu z dygnitarzy i konsulów innych mocarstw przybyło z małżonkami.

Mszę w asystencyi wyższego i niższego kleru celebrował ks. Michalski.

Z lewej strony katafalku, nieopodal ambony umieszczeni zostali członkowie orkiestry teatru Wielkiego, oraz artyści opery.

Po nabożeństwie duchowieństwo odśpiewało kondukt żałobny.

Na zamówienie kolonii austro-węgierskiej p. Brandel dokonał z całego ceremoniału kilka zdjęć fotograficznych, które przesłane zostaną do Wiednia.

Służbę honorową pełnili obywatele państwa austryacko-węgierskiego zamieszkali w Warszawie.

Do *Pol. Corr.* donoszą z Konstantynopola: W piątek, d. 8 bm. po uroczystościach kościelnych przyjmował sułtan na dłuższem prywatnem posłuchaniu c. k. ambasadora barona Calice, przyczem dał ponownie wyraz głębokiemu współubolewaniu z powodu ciosu, jaki dotknął Najw. Dom cesarski. Baron Calice podziękował sułtanowi za jego uczucia, a szczególniej, iż wysłał swego reprezentanta na nabożeństwo za duszę śp. Cesarzewicza Rudolfa.

Z kraju odbieramy następujące doniesienia o manifestacyach żałobnych:

Z Husiatyna. Dnia 5-go b. m. zostało tu odprawionem nabożeństwo żałobne za duszę śp. Cesarzewicza, podczas którego ruch handlowy ustał całkowicie, a latarnie uliczne, kirem okryte, płonęły. Dnia 12-go

LISTY Z BERLINA.

I.

Dziwna rzecz, jak u nas mało wie i pisze się obecnie o tem wszystkiem, co dotyczy Niemiec, a leży poza zakresem polityki. Wiadomości o życiu, scenie, literaturze niemieckiej są w naszem piśmiennictwie peryodycznem prawdziwą rzadkością. Nie czuję się powołanym do przeprowadzenia w tym kierunku reformy: ale sądzę, że uprzedzę życzenie wielu czytelników, jeżeli przeszlę choćby kilka tylko nowin z tutejszego świata sztuki i nauki.

O samem życiu berlińskiem nie wiele da się powiedzieć: nie płynie ono tak rączym i burzliwym potokiem, jak paryskie lub wiedeńskie. Berlińczyk jest z natury powolny i ociężały: lubi spokój, porządek i regularny bieg spraw doczesnych, a nie łaknie tak chciwie odmiany i nowych wrażeń, jak ruchliwy jego antypoda z nad Sekwany, i pełen „Gemüthlichkeit" Wiedeńczyk. W rozkładzie zajęć i w użyciu rozrywek odwieczne „„Edward i Kunegunda". Naprzód biuro, kantor lub magazyn, potem wizyta w „Stammknajpie", kilka lub nawet kilkanaście „Schnitt'ów" piwa, kronika sensacyjnych wydarzeń z wieczornej gazety i rozmowa z towarzyszem stołu na jeden i ten sam zawsze temat: dwór i Bismarck, Bismarck i dwór. Nie, ażeby krytykować ten lub ów postępek, to lub owo powiedzenie, lub, aby rozprawiać nad słusznością lub błędnością polityki państwa: broń Boże! Najczęściej kończy się na rzeczach zewnętrznych: kiedy cesarz wyjeżdżał, kiedy wychodził, jak się zachowywał w czasie przechadzki, — i na tem koniec. Tak samo z Bismarckiem.

I oto całe prawie „curriculum vitae" przeciętnego „Ateńczyka z nad Sprei." Bo trzeba wiedzieć, że Berlin nazywa się dzisiaj w języku wszystkich tutejszych dzienników, jakby z urzędu, „Atenami nad Spreą"; i ten przydomek wszedł już w takie użycie, jakby prawa do niego były spisane co najmniej na tysiącletnim pargaminie. Berlińczycy powtarzają go z dumą przy każdej sposobności. Napróżno pytasz: a słuszność? a prawda? Dziwią się, że ktoś może wątpić o trafności porównania i wszelkie wątpliwości uważają za obrazę. Wartoby im przypomnieć, co swego czasu pisał o Atenach zgryźliwy Arystofanes. Jeśli i to wezmą do siebie i nie oburzą się na „trafność porównania", — to zgoda.

Jeden z głównych tytułów do pretensyonalnej nazwy ma stanowić scena.

Berlin posiada w istocie dużo teatrów; wzmianki godnych naliczyłem blisko dwadzieścia, a między temi znowu główniejszych ośm. Królewskie dwa: opera nadworna i „Schauspielhaus"; pierwsza dla opery i sztuk, wymagających wielkiej wystawy, drugi dla dramatu. Potem „Deutsches Theater", tak zwana „Musterbühne" Berlina, uprawiający głównie dramat klassyczny. Muzie operetkowej służy „Friedrich - Wilhelmstädtisches Theater", krotochwili i fraszkom, a zwłaszcza rodzimej possie berlińskiej, „Wallner - Theater"; sztukom dekoracyjnym „Victoria - Theater". W przeszłym dopiero roku, w jesieni, powstały jeszcze dwa nowe i obydwa zażywające już dzisiaj rozgłosu i powodzenia, mianowicie „Lessing-Theater", przeznaczony, jak oświadczył sam jego założyciel, dla utworów dramatycznych autorów żyjących, i drugi: „Berliner Theater". Temu ostatniemu, który w przeciągu kilku miesięcy zdobył sobie stanowisko pierwszorzędne w pośród teatrów całych Niemiec, zamierzamy poświęcić szczególną uwagę, ze względu na przyczyny, jakie się złożyły na jego wziętość i pomyślny rozwój mimo zaciętej rywalizacyi innych scen stołecznych.

Mimo całej zawiści rasowej, dzielącej Niemców i Francuzów i mimo wszelkich wysiłków patryotów pruskich, nie może się Berlin wyłamać z pod przeważnego wpływu Paryża i naśladuje go, w czem może i jak może. Duch realizmu, nad którego rozwielwożnieniem się w nadsekwańskiej stolicy cały chór zoilów berlińskich zgodnie potrząsa głową, cichaczem założył swoją filię nad Spreą i dzisiaj gospodaruje tutaj, jak w domu. Odbiło się to i na scenie.

W wyborze sztuk zapanowała gonitwa za utworami sensacyjnemi i, jak się to u nas mówi trywialnie, „dobrze pieprznemi;" w inscenowaniu i interpretacyi takowych dążenie do fotograficznego naśladowania natury i wszelkich objawów życia. To było do niedawna prawie wyłączną cechą wspólną tutejszych teatrów i pozostało nią z pewnemi wyjątkami jeszcze dotychczas. Nie pomija się żadnych drobiazgów i najmniej znaczących szczegółików. Dekoracye dają zupełne złudzenie prawdy. To jest dobre i bynajmniej nie razi. Ale cóż robią artyści? Oto przynoszą na deski teatralne cały ten codzienny, zużyty, a często i wstrętny aparat powszedniego życia, który jest odeń wprawdzie po za kulisami, nieodłączony, ale nie mniej przeto całkiem obojętny, przypadkowy, o znaczeniu czysto zewnętrznem i chwilowem. Nigdy nie jedzono, nie pito, nie ocierano nosa, nie palono i nie spano na scenie bardziej naturalnie, jak dzisiaj. A robi się to wszystko z pomocą usilnych i gruntownych studyów. Lecz jakież ich owoce? W ten sposób dzieje się, że reżyser i artyści, rozpraszając uwagę na drobiazgi i małostki, tracą z oka całość i chybiają właśnie celu. Grzeszy pod tym względem szczególniej owa nibyto „scena wzorowa" berlińska, „teatr niemiecki."

Że ta przesada w gonieniu za naturalizmem szkodzi niekiedy stanowczo samej sztuce i przyczynia się do skrzywienia wrażeń, jakie odnoszą widzowie, dowodem to, co się zdarzyło niedawno na przedstawieniu „Fausta" Goethe'go w pomienionym teatrze. Publiczność najbardziej była zachwycona sceną w piwnicy Auerbacha, podrzędną i małoznaczącą, jak wiadomo, wedle intencyi samego poety. I dla czego? Bo reżyserya sprowadziła uwagę słuchaczy od głównego przedmiotu na manowce, położywszy na scenę w piwnicy niejako wyjątkowy nacisk przez opracowanie całego tego ubocznego fragmentu do najdrobniejszych szczegółów i stworzenie istnego obrazka rodzajowego, który był może sam przez się arcydziełkiem techniki teatralnej, ale musiał ogólne wrażenie poematu osłabić. Czy nie szkoda było takiego nakładu pracy dla illustracyi luźnej rozmowy kilku podchmielonych studentów? Że nie tylko szkoda, ale źle, że tak zrobiono, okazuje — powtarzamy to — rezultat: dla ubocznej sceny w piwnicy Auerbacha zapomniała publiczność — o Fauście i Małgorzacie!

Takie traktowanie sztuki musiało wywołać w pośród prawdziwych jej znawców i rzetelnych artystów reakcyę; i wywołało ją w istocie. Z najdobitniejszym wyrazem protestu wystąpił Ludwik Barnay, znakomity interpretator dramatów Szekspira i Szyllera, w kołach kolegów cieszący się od dawna niezwyczajnem poważaniem i wpływem, dla zasług, które położył około polepszenia bytu aktorów i zapewnienia ich przyszłości. Na niespożytą pamięć zarobił sobie mianowicie jako założyciel towarzystwa wzajemnej pomocy, „Genossenschaft deutscher Bühnenangehoeriger." Związek

b. m. odbyły się nabożeństwa żałobne, staraniem Reprezentacyi powiatowej urządzone. Kondolencyę na ręce c. k. Starosty złożyli delegaci Rady powiatowej, Rady gminnej husiatyńskiej i obywatelstwa ziemskiego.

Z Horodenki. Dnia 9-go b. m. odbyło się w tutejszym ormiańskim kościele nabożeństwo żałobne za duszę śp. Cesarzewicza, przy udziale reprezentantów wszystkich władz i licznej publiczności.

Z Przemyślan. Dnia 5-go b. m. odbyło się tutaj żałobne nabożeńatwo za duszę śp. Cesarzewicza, przy współudziale reprezentantów wszelkich władz i ludności wszelkich stanów. Na ręce c. k. Starosty złożyli kondolencyę delegaci Rady powiatowej i delegaci wszystkich gmin powiatu. Miasto przybrane w strój żałobny.

Z Moszkowa. W gr. kat. cerkwi miejscowej odprawiono za duszę śp. Cesarzewicza uroczyste nabożeństwo żałobne wśród tłumnego udziału ludności. Z wież cerkwi i pałacu pp. Polanowskich powiewają żałobne chorągwie.

Z Czortkowa. Za staraniem Rady powiatowej odprawiono 6 b. m. w tutejszym farnym kościele solenne nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Następcy Tronu. Kościół cały był żałobnie przystrojony, a katafalk wspaniale udekorowany.

Wszystkie władze, wojskowe, rządowe i autonomiczne z całego powiatu, nie mniej okoliczne obywatelstwo, inteligencya miejscowa i lud, wzięli nader liczny udział w żałobnym obrzędzie. Następnie udały się wszystkie korporacye do synagogi.

Sklepy były podczas nabożeństwa pozamykane.

W poczuciu szczerego smutku i powszechnej żałoby, wydział kasynowy odwołał wszystkie zapowiedziane zabawy.

Z Jasła. Staraniem tutejszej Rady miejskiej odbyło się tu dnia 12 bm. z niezwykłą pompą uroczyste żałobne nabożeństwo, w którem wzięły udział: Rada miejska w komplecie, c. k. starostwo, c. k. sąd obwodowy, c. k. gimnazyum i szkoły normalne, Rada powiatowa z prezesem na czele i liczni mieszkańcy miejscowi. Wszystkie cechy tutejsze wystąpiły z żałobnemi chorągwiami i ze światłem. Katafalk, okryty licznemi wieńcami, zdobił portret śp. Cesarzewicza otoczony wieńcem laurowym. Podczas nabożeństwa pozamykano wszystkie sklepy, a na wszystkich ulicach pozapalano latarnie, przybrane w oznaki żałoby. Do uświetnienia nabożeństwa przyczynił się chór, który przy akompaniamencie instrumentów smyczkowych odśpiewał mszę żałobną.

Z Dynowa. W poniedziałek 11 bm. odprawił tutejszy proboszcz w parafialnym kościele żałobne nabożeństwo za spokój duszy ś. p. Cesarzewicza przy licznym udziale mieszkańców.

Po ukończonem nabożeństwie p. Zbigniew Trzecieski właść. dóbr Dynowa wystosował do c. k. Starostwa w Brzozowie licznemi podpisami zaopatrzony adres kondolencyjny.

Z Drohobycza. Dnia 5-go b. m. odprawionem zostało w tutejszej synagodze nabożeństwo żałobne za duszę śp. Cesarzewicza.

Z Grybowa. Dnia 11-go b. m. odbyło się w tutejszym kościele parafialnym uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę śp Cesarzewicza, przy współudziale reprezentantów wszelkich władz, naczelników gmin, cechów i licznej publiczności.

Z Tarnowa. Rada powiatowa tutejsza wystosowała do Wys. Prezydyum Namiestnictwa adres kondolencyjny z powodu zgonu śp. Cesarzewicza.

Z Białej. Dnia 10-go b. m. odprawionem zostało za duszę śp. Cesarzewicza nabożeństwo żałobne w tutejszym kościele ewangelickim, a 11-go b. m. w kaplicy zakładu szkolnego rolniczego w Kobiernicach.

Z Myślenic. Dnia 12-go b. m. odbyło się tutaj uroczyste nabożeństwo żałobne za duszę śp. Cesarzewicza, w obecności reprezentantów wszelkich władz, młodzieży szkolnej i licznej publiczności. Po nabożeństwie składali kondolencyę na ręce c. k. Starosty reprezentanci Rady powiatowej, obywatelstwa, Rady gminnej, urzędnicy c. k. Starostwa, c. k. Sądu powiatowego, c. k. Urzędu podatkowego, c. k. Straży skarbowej, wreszcie wszyscy naczelnicy gmin z powiatu.

Rada Państwa

(*CCLXXXVIII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 12 lutego. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 11. m. 20.

Izba niezbyt licznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie, z wyjątkiem prezesa gabinetu i Ministra obrony krajowej.

Od Rządu wniesiono dodatek do preliminarza badżetu na rok bieżący, wedle którego w dziale dochodów pomieścić należy 92.500 zł. z tytułu udziału skarbu państwa w czystym zysku kolei Północnej, i projekt ustawy o zbudowaniu lub nabyciu własnych budynków w miejsce najętych w Liberecu, Leoben i Brodach.

Od wyborców prachatyckiego okręgu gmin wiejskich nadszedł protest przeciw wyborowi posła Wolbrzycha. Na wniosek posła Plenera uchwalono wydrukować go w dodatku do protokołu stenograficznego.

Poseł Menger wnosi interpelacyę do Ministra skarbu w sprawie poddawania ekonomicznych i beletrystycznych dodatków do pism politycznych opłacie stemplowej.

Izba przystępuje do porządku dziennego.

W dalszym ciągu dyskusyi szczegółowej nad projektem ustawy o spichlerzach publicznych idzie pod obrady §. 3-ci, który stanowi o warunkach koncesyi.

Poseł Menger w zasadzie sprzeciwia się postanowieniu, wedle którego spółki zarobkowe i gospodarcze, tudzież spółki pożyczkowe, mają co do otrzymania koncesyi na spichlerz publiczny pierwszeństwo przed innymi współubiegającymi się o koncesyę; skoro atoli już tak być ma, więc trudno mu pojąć, dlaczegoby kasy oszczędności także nie miały mieć pierwszeństwa. Wnosi przeto: po wyrazach: „kraje, powiaty, gminy“, (które są wymienione na czele korporacyj z prawem pierwszeństwa) dodać „kasy pożyczkowe“.

Poseł Wrabetz wnosi poprawkę, żeby pierwszeństwo służyło spółkom zarobkowym i gospodarczym, tudzież pożyczkowym wtedy tylko, jeżeli byt ich datuje conajmniej od trzech lat.

Sprawozdawca, poseł Biliński, sprzeciwia się obu poprawkom.

W głosowaniu odrzucono poprawkę Mengera 104 głosami przeciw 96 głosom; przyjęto §. 3-ci z poprawką Wrabetza.

Paragraf 4-ty, który przepisuje, że Ministerstwo przed nadaniem koncesyi powinno wysłuchać opinii Izb handlowych i Towarzystw gospodarskich, uchwalono z stylistyczną poprawką posła Mengera, która w języku polskim wcale wyrazić się nie da.

Paragraf 5-ty przepisuje, że dla zabezpieczenia pretensyj fiskalnych powinno przedsiębiorstwo spichlerza publicznego złożyć kaucyę, od czego jednak korporacye publiczne mogą być zwolnione; gdy zaś z spichlerzem ma być połączony skład towarów, podlegających cłu lub podatkom spożywczym, oznaczy się przy udzieleniu koncesyi także kwotę pewną, którą przedsiębiorstwo opłacać będzie za kontrolę fiskalną.

Poseł Kronawetter twierdzi, iż od lat kilku rozwielmożnia się duch fiskalizmu, który ciężary, jakie państwo ponosić winno, zwala na innych, głównie na korporacye autonomiczne. Mowca wnosi poprawkę w tym duchu, by przedsiębiorstwa opłacały z tytułu kosztów kontroli fiskalnej tyle tylko, ile władze skarbowe szczegółowemi wykazami udowodnią, że nieodzowne koszta wynosiły.

Pos. Neuber przywodząc przykłady, jakie niedogodności wypływają z mylnego przez władze skarbowe obliczenia opłat, popiera wniosek preopinanta.

Izba uchwala § 5ty z poprawką pos. Kronawettera.

Tu na czas niejaki przerwano obrady dla dokonania wyborów uzupełniających do komisyj. Wymieniamy te, które tyczą się Koła polskiego, mianowicie: do komisyi dla ustawy przeciw anarchistom w miejsce byłego pos. Mniszka wybrano pos. Czecza; do komisyi rozpatrującej wnioski o reformę ustawy o drukach, w miejsce pos. Machalskiego, który zrzekł się miejsca w komisyi, wybrano również pos. Czecza; do komisyi sanitarnej, w miejsce pos. Mniszka, wybrano pos. Stadnickiego; do komisyi karno-prawniczej znów w miejsce pos. Machalskiego wybrano pos. Pinińskiego; do komisyi ekonomicznej w miejsce pos. Czartoryskiego, który zrzekł się miejsca w komisyi, wybrano pos. Kozłowskiego; nakoniec do komisyi rozpatrującej wnioski o reformę ordynacyi wyborczej w miejsce śp. Grocholskiego wybrano pos. Bobrzyńskiego.

Podjąwszy przerwany wątek obrad nad projektem ustawy o spichlerzach publicznych, wzięto pod dyskusyę § 6, który stanowi, że spichlerze publiczne uważać należy za przedsiębiorstwa handlowe w myśl art. 271go, a przedsiębiorstwo spichlerza za kupca w myśl art. 4 kodeksu handlowego.

Pos. Kronawetter wnosi poprawkę stylistyczną, żeby zamiast liczby pojedynczej „przedsiębiorstwo“ i „kupca“ położyć liczbę mnogą.

Pos. Piniński, którego *maiden-speech* podamy wedle stenogramu w jednym z następnych numerów *Gazety*, sprzeciwia się postanowieniu, żeby spichlerze publiczne były uważane za przedsiębiorstwa handlowe, a przedsiębiorstwo spichlerzowe za kupca w ścisłem tych słów znaczeniu, jakie nadają im artykuły 271 i 4 kod. handl. Wnosi poprawkę, wedle której § 6 ma brzmieć jak następuje: „Interesa należące do zakresu spichlerzy publicznych, uważać należy w myśl kodeksu handlowego za interesa handlowe, przedsiębiorstwo spichlerzowe zaś za kupca“.

Komisarz rządowy, szef sekcyi dr. Steinbach stwierdza, że Rząd zajmuje to samo stanowisko, jakie w wywodach swych określił preopinant, którego poprawka też unika niejednej kwestyi spornej, która powstałaby z stylizacyi komisyjnej.

Pos. Meznik oświadcza, że poprawka pos. Pinińskiego jest rzeczywiście naprawą projektu. Sam kodeks handlowy nie wymienia umyślnie interesów, które za handlowe uważać należy, aby go tem wygodniej zastosować można do potrzeb życia.

Izba uchwala §. 6ty w brzmieniu poprawki Pinińskiego z uwzględnieniem poprawki Kronawettera.

Paragraf 7my przepisuje, że opłaty za użycie spichlerza publicznego, o ile sama ustawa nie stanowi o wyjątkach, będą ustanawiane przez samąż administracyę spichlerza; aby były ważne, trzeba je ogłosić; refakcye, rabaty i t p. mogą być tylko powszechne; podwyższenie opłat może wejść w życie dopiero w 15 dni po ogłoszeniu.

Pos. Neuber stanowczo sprzeciwia się refakcyom i podobnym ulgom w opłatach, które służą tylko możnym, operującym na wielką skalę, ku stłumieniu wszelkiego ruchu pomniejszego z niemałą krzywdą dla ekonomii społecznej. Wnosi przeto nietylko wymazać ustęp o refakcyach i t. p., lecz nawet położyć w jego miejsce słowa: „Refakcye, rabaty i t. p. są niedozwolone“.

Referent dr. Biliński domagał się przyjęcia paragrafu w przedłożeniu komisyjnem. Przy głosowaniu upadają poprawki, Izba uchwala § 7 w brzmieniu rządowem.

Paragraf 8 postanawia: Statut składu publicznego będzie badany przez Ministerstwo handlu względnie także skarbu i przez nie będzie zatwierdzany. Późniejsze zmiany statutu zyskać muszą także aprobatę Ministerstwa.

Izba uchwala ten paragraf bez dyskusyi.

Do §. 9 (regulamin) wnosi dep. Kronawetter poprawkę, aby wypuszczono ten ustęp, który orzeka, iż postanowienia, które zostają w sprzeczności z ustawą, nie mogą być przyjęte do regulaminu, gdyż to się samo przez się rozumie. §. 9 wraz z tym ustępem został przyjęty.

Przy paragrafie 10 (publikacya) deput. Kronawetter oświadczył się przeciw temu, aby publikacya jeszcze w innym dzienniku prócz w dzienniku urzędowym, była przepisaną. Jest to zupełnie niepotrzebnem.

Dep. Türk popiera ten wniosek, który jednak został odrzucony, poczem §. 10ty przyjęto bez zmiany i na tem przerwano dalsze obrady.

Następne posiedzenie odbędzie się we czwartek wieczorem.

Z Rady państwa.

Mowa Jego Eksc. Ministra handlu, margr. Bacquehema,

wygłoszona w dyskusyi ogólnej nad ustawą o spichlerzach publicznych, w Izbie deput. Rady państwa dnia 30 stycznia b. r.

(Dokończenie.)

Ale spichlerz publiczny zajmuje stanowisko zaufane także względem państwa. W tym względzie trzeba uczynić różnicę, czy spichlerze publiczne służą także jako skład towarów podlegających podatkowi, czy nie. Jeśli spichlerz ma takowy skład, wtedy już przepisy celne i podatkowe stanowią, że zwłoka co do podatków i opłat celnych może mieć miejsce tylko w razie stosownego zabezpieczenia. Jeśli zaś spichlerz nie ma składu takiego, projekt niniejszy mimo to nakłada nań pewne zobowiązanie, którego spełnienie zabezpieczone jest karami porządkowemi. Te kary trzeba módz łatwo ściągać a rękojmię tego daje złożona kaucya bez udawania się na drogę procesową.

Zabezpieczenie tego wszystkiego za pomocą złożenia kaucyi wydawało się Rządowi, a także i komisyi nieodzownem, ale z drugiej strony też wystarczającem. Rząd mniema, że w tym wypadku nie potrzeba cofać się do nieco przestarzałego sposobu wykazywania funduszów. Wykazanie funduszów w dawniejszych przepisach naszych, mianowicie także w przepisach procederowych, odgrywało w pozyskiwaniu wielkich praw procederowych wielką rolę, ale, jak mi się zdaje, skończyła się już ta rola. Odtąd teorya i praktyka prawie zupełnie już porzuciła ten system, głównie pewnie dla tej okoliczności, iż wykazanie funduszów może nie w każdym wypadku było jednoznaczne z rzeczywistem posiadaniem potrzebnego kapitału obrotowego. (*Wielka prawda i wesołość*).

Wspomniałem poprzednio o korzyściach, jakie w projekcie niniejszym są postanowione dla spichlerzy publicznych. Projekt bowiem nie ogranicza się na tem, że bierze spichlerze publiczne pod dozór administracyi państwa, lecz stawia je także pod jej opiekę. Nie ogranicza się na tem, że uznaje spichlerze publiczne za przedsiębiorstwa procederowe, lecz chce, żeby je uważano także za publiczne zakłady ruchu obrotowego. To uwydatnia się jasno w stosunku spichlerzy publicznych do przedsiębiorstw kolejowych. Wznoszenie spichlerzy publicznych na gruntach kolejowych jest poprostu faworyzowane, tak samo kładzenie torów do-

---

ten wszystkich aktorów scen niemieckich rozporządza już dzisiaj funduszami milionowemi i niejeden z inwalidów lub weteranów sztuki korzysta z jego dobrodziejstw.

Rutynowany artysta i gorący miłośnik sceny, widział on, lepiej niż inni, jej braki i bolał nad spaczeniem pojęć o jej zadaniu. Ufny w swoje wpływy i zdolności, zebrał się przeto do pierwszego kroku ku reformie. Postanowił stworzyć nowy „teatr dla „ludu“ w najszlachetniejszem tych słów znaczeniu: scenę, którąby się nie zniżała do publiczności i nie schlebiała jej niezdrowym lub niesmacznym zachciankom, lecz przeciwnie, podnosiła słuchaczy ku sobie, na tę wyżynę, której sama dosięgła. Scena wedle niego ma zadanie uszlachetniać i wydoskonalać poczucie estetycznego smaku w narodzie: „dlatego trzeba temu narodowi podawać taką strawę duchową, która do powyższego celu prowadzi i podawać w taki sposób, aby celu nie chybiła. Program Barnay'a przyjęto z entuzyazmem: na poparciu mu nie zbywało. Wnet znalazły się fundusze: stary teatr Walhalli został z gruntu przebudowany i zaopatrzony we wszystkie urządzenia, jakiemi technika sceniczna rozporządza. Świetne grono wybitnych artystów skupiło się około dawnego kolegi: takie talenta, jak Jadwiga Niemann, Klara Zugler, Fryderyk Haase, Józef Kainz i inni, pospieszyli ochotnie z pomocą. Mimo licznych trudności, jakie stawały w drodze śmiałemu inicyatorowi, przyszło na dniu 16 września przeszłego roku do otwarcia tego „Berlińskiego teatru“, które publiczność i prasa powitała nader sympatycznie. Przedstawiono Szyllerowskiego „Dymitra.“ Całość i szczegóły były opracowane znakomicie, role główne oddane prawie bez zarzutu. W interpretacyi tego dzieła i następnych przebijał także realizm ale ten zdrowy, rozumnie pojęty realizm, który żąda prawdy i wierności wizerunku duszy ludzkiej, a nie papuziego powtarzania codziennych drobiazgów powszedniego życia, żąda uchwycenia i wyrażenia uczuć i pragnień, które miotają sercem człowieka, ich wewnętrznej genezy, odzwierciedlenia wreszcie tego całego procesu odmian i przekształceń, przez które przejść musi myśl, zanim dojrzeje i w czyn się przedzierzgnie, i czyn, zanim cel swój osiągnie, — a nie wysuwania i podnoszenia kolorytu tła i akcesoryów, tak, aby one aż zaćmiewały swojem wykończeniem i zbyt wyraźnym rysunkiem to, co jest głównym w dziele przedmiotem i jego zasadą.

Dalsze przedstawienia „Narzeczonej z Messyny“, „Medei“, „Uriela Akosty“, „Juliusza Cezara“ i t. p., nie zawiodły oczekiwań poważnej krytyki, ani publiczności, tak, że dzisiaj, po kilku zaledwie miesiącach działania, Barnay może już być dumny z rezultatu, jaki osiągnął. Teatr jego należy obecnie do najbardziej uczęszczanych i cieszy się takiem uznaniem i rozgłosem, że nawet nadworny „Schauspielhaus“ i „Deutsches Theater“ schodzą w obec niego na plan drugi i trzeci. Repertoar ciągle jeszcze pozostaje na tej samej wysokości: przoduje w nim dramat klasyczny. Nie zamknięto jednak bynajmniej dostępu poważnym utworom autorów współczesnych: między innemi były już przedstawione: „Ewa“ Ryszarda Vossa i „Dzikie polowanie“ Ludwika Fuldy. Jeżeli dzielny dyrektor nie ustanie w energicznej pracy i nie odstąpi od rozumnego kierunku, jaki obrał, to Berlin będzie posiadał nareszcie znowu prawdziwą „Musterbühne“, której zadaniu „Teatr niemiecki“, tak dotychczas zazwyczaj mianowany, w ostatnich czasach się sprzeniewierzył.

(Dokończenie nastąpi.)

W. C.

wozowych między drogami żelaznemi a spichlerzami publicznemi, i przyznana jest Ministerstwu handlu ingerencya w sprawie zaprowadzenia porządku między spichlerzami a kolejami.

Rzecz to całkiem naturalna, że projekt ustawy, zajmujący się spichlerzami publicznemi, musi w rozlicznej mierze tyczyć się także naszych nowożytnych najznamienitszych środków komunikacyjnych, t. j. dróg żelaznych, bo ich to przeznaczeniem jest popierać rozwój spichlerzy publicznych. Ten stosunek między drogami żelaznemi a spichlerzami publicznemi harmonijnie ukształtować jest celem postanowień, które zawarte były w projekcie rządowym, a które też w rzeczy głównej przyjęte zostały przez komisyę, acz po części w nieco innem zestawieniu. Wychodzi się w tem w ogólności z uwag następujących: Obszar gruntu, będący w posiadaniu publicznego przedsiębiorstwa kolejowego jako grunt kolejowy, powinien służyć celom publicznym, a to wedle właściwego przeznaczenia swego, wedle przeznaczenia pierwotnego, ruchowi kolejowemu; dopóki zaś i o ile grunt ten nie jest dla ruchu kolejowego potrzebny, służyć powinien innym celom publicznym; a gdyby współzawodniczyło z sobą kilka celów publicznych, pierwszeństwo należałoby się tym, którym właściwe jest znamię zaspokojenia potrzeb publicznego ruchu obrotowego, co stosuje się właśnie do spichlerzy publicznych. Dlatego też co do dopuszczenia prywatnych spichlerzy publicznych na gruntach kolejowych wyrzeczona jest zasada równouprawnienia.

Zasada ta dozna w praktyce naturalnego ograniczenia w objętości obszaru. Prywatny spichlerz publiczny w miarę okoliczności będzie musiał ustąpić spichlerzowi będącemu przedsiębiorstwem publicznem. Rozumie się samo przez się, że dla przedsiębiorstwa kolejowego nie może urastać ztąd żadna szkoda, i dla tego spichlerz publiczny, będący zarazem przedsiębiorstwem publicznem, gdy wstępuje w miejsce prywatnego spichlerza publicznego, musi w ogólności tym samym poddać się warunkom, jakie ustanowione były dla prywatnego. Tak samo też przedsiębiostwo kolejowe nie może brać na siebie ciężaru rozprawiania się z ustępującym prywatnym spichlerzem publicznym i dawania mu wynagrodzenia.

Torom dowozowym między publicznemi drogami żelaznemi a spichlerzami publicznemi przyznaje się charakter dobra pospolitego, a co do używania dróg żelaznych, taboru przewozowego i ruchu przewozowego znajdą w stosunku spichlerza publicznego do przedsiębiorstwa kolejowego analogiczne zastosowanie przepisy ustawy o koncesyonowaniu dróg żelaznych, łączących się z innemi kolejami.

W przeciwstawieniu do tych i innych przepisów zawartych w projekcie niniejszym pomieszczono w nim zobowiązania pewne, aby oddać spichlerze publiczne w służby bezpiecznego i łatwego ruchu obrotowego. Bardzo ważne w tym względzie zobowiązanie i ograniczenie zawarte jest w §. 12tym projektu (zabraniającym udzielania pożyczek na towar złożony w spichlerzu). Postanowienie to zaczepiono już w komisyi i podobny los spotkał je także już w dzisiejszej dyskusyi ogólnej; zapowiedziano też już w tym względzie poprawki. Rząd zastrzega sobie bronić w dyskusyi szczegółowej stanowiska swego w tej trudnej i bardzo spornej kwestyi; a tymczasem pozwalam sobie zalecić wys. Izbie projekt niniejszy ku przyjęciu za podstawę dyskusyi szczegółowej. (*Brawo! brawo!*).

Nowa ustawa wojskowa w Węgrzech.

Izba deputowanych sejmu węgierskiego odbyła przedwczoraj krótkie posiedzenie na którem uchwalono rozpocząć dzisiaj, we czwartek, szczegółową dyskusyę nad nową ustawą wojskową. Przed gmachem parlamentu zebrała się znowu liczna gawiedź, która na widok przybywających na posiedzenie ministrów i posłów ze stronnictwa liberalnego wołała „precz" zaś posłów opozycyjnych witała okrzykami *eljen!* Toż samo powtórzyło się po posiedzeniu, gdy ministrowie i posłowie opuszczali gmach sejmowy.

Niema jednak wątpliwości, że stronnictwo liberalne zadowolni się zmianą stylistyczną §. 14 i przyjmie bez zmiany §. 25. Wskazówkę w tej mierze zawiera wstępny artykuł *Pester Lloyda*, który omawiając projektowaną korekturę §. 14 wykazuje, iż niema na to wyraźnego postanowienia, aby ustawa wojskowa w obu częściach Monarchii była równobrzmiącą. Ustawa żąda tylko zupełnej zgody co do zasad. Także i ustawa o kwocie została w odmiennym tekście przedłożoną do sankcyi. Austryacka Izba panów może zresztą z własnej inicyatywy zaproponować zmianę; jestto czysto wewnętrzna austryacka sprawa. *Pester Lloyd* wskazuje następnie na to, iż opozycya sejmu węgierskiego po dokonanej zmianie §. 14, zwróci się głównie przeciw §. 25 i pisze: „Wewnętrzna organizacya armii jest zastrzeżoną wyłącznie Koronie a jeśli Korona z taką gotowością zgadza się na uzupełnienie §. 14, którego celem jest uchylenie wszelkich wątpliwości co do utrzymania w całej pełni praw narodu, to jest podwójnym obowiązkiem ciała ustawodawczego: nie przyjmować do ustawy żadnego takiego przepisu, któryby wkraczał w zastrzeżoną sferę prerogatyw Monarchy. Jesteśmy przekonani, iż bez zmiany ustawy, wkraczającej w prerogatywy Korony, da się wynaleść sposób wyjścia, który zadość uczyni wszelkim uprawnionym żądaniom."

Z Pesztu telegrafują: Klub liberalny urządzi wielką owacyę dla p. Tiszy, który zapowiedział znaną już poprawkę do §. 14 ustawy wojskowej. Klub określił też ściślej rezolucyę językewą, jaką Sejm z powodu §. 25 ma uchwalić. Zresztą zgodził się klub na przyjęcie całej ustawy, a wszyscy mowcy wyrażali p. Tiszy swą wdzięczność za zręczne załatwienie zawikłanej sprawy.

Adres episkopatu austryackiego do Papieża.

Na ogłoszonym niedawno adresie wystósowanym do Ojca św. przez biskupów austryackich, brakowało podpisu lwowskiego arcybiskupa ormiańskiego ks. Issakowicza. Aby okoliczność tę usprawiedliwić wystosował wspomniany dostojnik Kościoła pismo do rzymskiej Propagandy, z prośbą aby ta raczyła być u Ojca św. tłumaczem jego przekonań.

Osservatore Romano przytacza z listu tego następujący wyjątek:

„Wzywam na świadectwo Boga, który bada tajnie serc ludzkich, któremu kiedyś będę miał zdawać rachunek z tego wszystkiego, com jako biskup katolicki myślał, mówił i działał, że nie tylko owe pismo w całości, jako też w poszczególnych częściach przyjmuję i uznaję, ale, że i we wszystkiem z katolickim episkopatem się zgadzam — a nawet, gdyby to było możliwem, wystąpiłbym jeszcze z większym zapałem i z jeszcze większą siłą w obronie praw naszego św. Ojca. Na łożu śmiertelnem nawet uczynię wyznanie: Ojcu św., Namiestnikowi Jezusa Chrystusa, należy się niechybnie do odpowiedniego wykonywania Jego najwyższego apostolskiego urzędu i do kierowania Kościołem najwyższa władza świecka we wszystkich dziedzinach, która Mu w sposób niegodziwy została wydartą — a smutne w najwyższem stopniu położenie, w jakiem się Ojciec św. i św. Kościoł rzymski znajdują, nie może być nadal utrzymane i cierpiane, jeżeli Kościoł i Papież mają w sposób właściwy w obec wszystkich ludów spełnić swoje zbawienne zadanie według zlecenia Twórcy Kościoła, naszego Boga i Pana Jezusa Chrystusa."

Z Petersburga.

(W imię prawosławia. — Poselstwo marokańskie. — Zbliżenie się Francyi i Rossyi na polu ekonomicznem).

Prawit, wiest. ogłasza co następuje: „W dniu 6-tym (18-ym) stycznia r. 1862 na wniosek p. Ministra spraw wewnętrznych, zapadło najwyższe rozporządzenie, znosząc moc obowiązującą przepisu, podług którego rządy gubernialne przed wydaniem pozwolenia na budowę świątyń wyznań nieprawosławnych, obowiązane były zasięgać zdania eparchialnej władzy prawosławnej. W obec zmienionych okoliczności, wyszło d. 10-go (22go) października r. 1885 rozporządzenie najwyższe, odwołujące wyżej wzmiankowane postanowienie, a tem samem przywracające moc §. 247 go ustawy budowlanej, na podstawie którego rządy gubernialne powinny zapytywać eparchialnej zwierzchności prawosławnej, czy nie zachodzi przeszkoda co do wzniesienia nowej świątyni wyznania obcego".

Celem wzmocnienia prawosławia w kraju Zachodnim, oprócz wzniesienia kilku nowych cerkwi, postanowiono jak piszą *Nowosti* przywrócić dawne parafie, zamknięte dla braku parafian.

Z Petersburga donoszą, iż poselstwo marokańskie, które w tej chwili przebywa w Berlinie otrzymało misyję także do rządu rossyjskiego. Przybycia misyi nad Newę oczekują w drugiej połowie bieżącego miesiąca. Słychać, iż poselstwu poruczono nawiązanie rokowań celem zawarcia traktatu handlowego między Marokko i Rossyą.

Jak wiadomo z wczorajszej depeszy rozpoczęły się między Francyą i Rossyą rokowania w sprawie ułatwień handlowych na korzyść Francyi w guberniach zakaspijskich i zakaukazkich. Wedle *Peter. Wiedom.* jurysdykcya konsula generalnego francuskiego w Tyflisie ma się odtąd rozciągać nie na samą tylko Transkaukazyę, ale także na wszystkie zakaspijskie okolice w Merwie, Bucharze i Samarkandzie ma Francya ustanowić agentów konsularnych. Jest to pierwsze wyraźne zbliżenie się między Frencyą a Rossyą dokonane na polu ekonomicznem.

KRONIKA

Lwów 14 lutego.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Waręż, w powiecie sokalskim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 50 zł.

— **Stenografia na Wszechnicy.** Praktyczne ćwiczenia w stenografii na Wszechnicy lwowskiej, przerwane z powodu feryj świątecznych i obrad Sejmu krajowego, podjęte zostaną na nowo od poniedziałku, dnia 18 lutego b. r., i odbywać się będą odtąd regularnie dwa razy tygodniowo, każdego poniedziałku i środy od godz. 5 do 6 w sali I.

Cwiczenia te dają sposobność ostatecznego wydoskonalenia się w stenografii praktycznej, której znajomość popłaca nadzwyczaj, nietylko jako znakomite ułatwienie w pracy biurowej (n. p. adwokackiej lub sądowej) ale także jako źródło bezpośredniego dochodu n. p. przez spisywanie rozpraw parlamentarnych, sądowych i t. d. We Lwowie nadmiernej liczby stenografów praktycznych niema, a starsi z każdym rokiem coraz to bardziej usuwają się z pola, przeto młodzież akademicka, która ze szkół średnich wyniosła znajomość stenografii, powinna z ćwiczeń praktycznych jak najpilniej korzystać.

— **Ruch pociągów** na kolei Lwowsko-Bełzeckiej, jak nam donosi dyrekcya kolei Czerniowieckiej, przywróconym zostanie z dniem jutrzejszym.

— **Wieczór techników** urządzony staraniem młodzieży politechnicznej na dochód Tow. Bratniej pomocy słuchaczów politechniki, odbędzie się stanowczo dnia 23 b. m., t. j. w sobotę. Ze względu na to, iż decyzya co do urządzenia wieczoru zapadła dopiero w ostatnich dniach, przeto rozesłanie zaproszeń jest nieco opóźnione. Komitet zawiadamia osoby, których zaproszenie z powodu niedokładności adresu nie dojdzie, lub którym chodzi o pospiech w otrzymaniu takowego, że kancelarya komitetu znajduje się w gmachu politechniki w biurze „Tow. Bratniej pomocy". Rozprzedaż biletów nastąpi w hotelu George'a nr. 2 w dniach 22 i 23 b. m.

— **Józef Joachim**, słynny skrzypek obchodzi tego roku 50-letni jubileusz swej artystycznej działalności. Już w r. 1839 występował Joachim jako ośmioletni uczeń skrzypka Serwaczyńskiego w Peszcie, w Wiedniu i w Niemczech, z wielkiem powodzeniem, a od tego czasu nie zasypiając na laurach zdobył sobie i zasłużył w świecie muzykalnym na miano „Króla skrzypków". Jak wiadomo, koncert Joachima w naszem mieście odbędzie się w niedzielę 17 bm, w sali Domu narodnego. W koncercie weźmie udział p. Henryk Bart, jeden z najlepszych współczesnych pianistów, uczeń Bülowa. Program produkcyi jest następujący:

1. Schuman: Sonata a-moll na fortepian i skrzypce. 2. *a*) Spohr: Adagio. *b*) Bach: Chaconne. 3. *a*) Chopin: Fantazya op. 49. *b*) Schubert: Impromtu op. 90 nr. 3. *c*) Mendelssohn: Piėce op. 7 nr. 7. — 4. Brahms: Druga Sonata a dur na fortepian i skrzypce. 5. Schuman: *a*) Melodya *b*) Przy źródle. *c*) Pieśń wieczorna. Początek o godzinie 7 wieczór. Biletów dostać można w księgarniach pp. Gubrynowicza i Schmidta, Seyfarta i Czajkowskiego w kancelaryi szkoły muzycznej pana Marka, oraz w cukierni p. Grossa.

═ **Znacznej kradzieży** dokonali niewiadomi sprawcy w nocy na 12 bm. w Krzywczycach, pod Lwowem, u propinatorki Goldy Halpern. Włamawszy się do mieszkania zabrali ztamtąd damskie płaszcze, suknie, bieliznę, bicz francuskich korali z brylantową klamerką, 18 zł. pierścionków, pięć srebrnych łyżek, sześć łyżeczek, pięć srebrnych widelców, dwa srebrne noże, złoty długi łańcuch z medalionem kształtu serca, ważący 40 dukatów, kólczyki brylantowe, 22 sznurków drobniejszych korali i wiele innych przedmiotów. Szkoda wynosi przeszło 600 zł.

═ **Przestroga.** Alaksander Kalmutzki, agent zakładu malarskiego J. Machaczka w Wiedniu, posiadający tegoż pełnomocnictwo do zamawiań portretów i krajobrazów w Galicyi, przekraczając swoje pełnomocnictwo, zaciąga przy takich zamówieniach od stron zaliczki i naraża na szkodę, zwłaszcza, że pryncypał jego unieważnił z tego powodu dane mu pełnomocnictwo.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 14 lutego 1889. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe, mieliśmy wiatr z północy, niebo w znacznej części zamglone, powietrze miernie wilgotne.

Srednia temperatura doby była —8·6°C, najwyższa —6·0°C, najniższa —10·2°C dziś nad ranem.

Po południu i w nocy polatywał śnieg wcale nieznacznie, opad wynosi 0·5 mm. Dziś rano mgła.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w Norwegii; zwyżka 775 do 770 mm. w zachodniej Francyi; zniżka drugorzędna we Włoszech.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 764 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 dnia 15 lutego b. r.: Wiatr z północno-wschodniej strony, średnia temperatura doby około —7°C, niebo przeważnie zamglone a powietrze wilgotne; opad wcale nieznaczny, mgła.

Domniemany stan powietrra w drugiej połowie lutego:

W trzecim tygodniu będziemy mieli opady co najwięcej wcale nieznaczne, kilka dni pogodnych, mrozy silniejsze;

W połowie ostatniego tygodnia mrozy sfolgują a zachodzi obawa, iż nastąpi czas słotny, który potrwać może prawie przez cały marzec.

— **Do Rady powiatowej** kolbuszowskiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy większych posiadłości, wybrany został p. Feliks Plisz c. k. inspektor podatkowy.

— **W Uniwersytecie** Jagiellońskim dnia wczorajszego pp. Herman Kraus rodem z Rzeszowa, Albert Süsskind rodem z Krakowa i Tadeusz Teodorowicz rodem z Podwerbiec w Galicyi, otrzymali stopień doktorów wszech nauk lekarskich, a p. Izrael Fischlowitz, rodem z Krakowa, stopień doktora praw.

— **Z Akademii Umiejętności.** Komisya prawnicza odbyła d. 22 grudnia 1888 pod przewodnictwem dra Zolla posiedzenie, na którem uchwalono na wniosek prof. Ulanowskiego drukować w tomie X. *Starodawnych prawa polskiego pomników*; 1) księgę sądową wsi Kęborska Wola, rozpoczynającą się od roku 1457, 2) księgę sądową wsi Maszkienice od r. 1482, 3) księgę sądową wsi Kaszyna od początku XVI w., 4) wyjątki ciekawsze z kilku innych ksiąg sądowych wiejskich.

Komisya historyczna odbyła d. 31 grudnia 1888 pod przewodnictwem hr. St. Tarnowskiego posiedzenie, na którem imieniem komitetu administracyjnego sekretarz zdał sprawę z układów prowadzonych w sprawie wydawnictwa Bibliografii historycznej polskiej, której przygotowaniem zajmują się pp. dr. Finkel i H. Sawczyński we Lwowie, i przedstawił plan tymczasowy, spisany jako wynik narad, odbytych w czasie pobytu dra Finkla w Krakowie w gronie ściślejszem kilku krakowskich i lwowskich członków komisyi. Po obszernej dyskusyi, w której podniesiono z jednej strony potrzebę, aby bibliografia była dokładną i szczegółową, z drugiej zaś strony jej praktyczny pożytek, a ztąd potrzebę, aby nie była dziełem zbyt wielkich rozmiarów, zgodzono się na przedstawiony w zarysie plan jej systematycznego układu i uchwalono, że koniecznie należy się ograniczyć co do rozmiarów, które nie powinny przekroczyć 40 arkuszy druku dużej 8-ki.

Następnie prof. Bobrzyński zwrócił uwagę komisyi na potrzebę dostarczania materyału dla badań nad historyą gospodarstwa wiejskiego w Polsce. Wydano już wprawdzie różne lustracye i inwentarze; dla poznania jednak kolejnych zmian, jakie zachodziły w tych wszystkich stosunkach, należałoby zgromadzić i wydać takie opisy, rachunki itd. odnoszące się do jednej wsi lub jednego kompleksu dobr przez czas dłuższy; materyały zaś takie znajdują się nieraz bardzo obfite po archiwach różnych korporacyj. Komisya uchwaliła zasadniczo, że publikacyą taką zajmie się w niedalekiej przyszłości i podjęto już teraz prace przedwstępne, polecając Komitetowi administracyjnemu wyszukanie odpowiednich pracowników i ułożenie z nimi programu wydawnictwa.

Nareszcie prof. Smolka oznajmił, że hr. Zygm. Cieszkowski, pragnąc otrzymać z archiwum w Modenie różne odpisy aktów, odnoszących się do historyi polskiej, życzy sobie pomocy komisyi w tym względzie, a za to ofiaruje do jej zbiorów wszystkie te odpisy, biorąc na siebie cały koszt ich sporządzenia i zastrzegając sobie tylko pierwszeństwo w ich zużytkowaniu. Uchwalono przyjąć ten dar i poprzeć starania p. Cieszkowskiego w Modenie.

W końcu uchwalono sposób, w jaki mają członkowie komisyi otrzymywać jej publikacye (za osobistem zgłoszeniem się do biura Akademii, we Lwowie za zgłoszeniem się do Zakładu Ossolińskich).

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Bordeaux, w 77 roku życia, zamieszkały od lat kilkudziesięciu doktor medycyny z Uniwersytetu paryskiego, podoficer wojsk polskich z 1831 r., ozdobiony krzyżem *Virtuti militari*, Jan Nepomucen Dutkowski. Na emigracyi zjednał on sobie szczery i powszechny szacunek.

W zakładzie św. Kazimierza w Paryżu, w 75 roku życia, b. profesor szkoły polskiej na Batiniolach Stanisław Czyszkowski.

W Częstochowie, Władysław Zacharyasiewicz, właściciel apteki, brat znakomitego pisarza.

W Kilnwick-Percy, admirał angielski A. Duncombe, w 83 roku życia.

W Krakowie, pani Zofia z Lgockich Henrykowa Dąmbska, właścicielka dóbr Jaśkowic.

W Rzymie, jak wiadomo z depeszy, kardynał Jan Chrzc. **Pitra** z zakonu św. Benedykta, biskup Porto i St. Rufino, poddziekan św. Kollegium, bibliotekarz św. Kościoła rzymskiego, urodzony 1 sierpnia 1812 w Champforgemil.. Do Kolegium kardynalskiego powołany został zmarły w r. 1863, jako opat słynnego klasztoru Benedyktyńskiego w Salemes. Kardynał Pitra był znakomitym pisarzem teologicznym.

W Paryżu sekretarz barona Hirscha, p. **Veneziani**. Był on rodem z Livorno. Gdy w r. 1881 po zaburzeniach antisemickich w Rossyi żydzi gromadnie emigrowali do Galicyi, śp. Veneziani przybył do Brodów i zorganizował tam emigracyę żydów. Przy tej sposobności poznał materyalną i moralną nędzę żydów galicyjskich, a milionowy zapis barona Hirscha należy przypisać jego inicyatywie.

— **Od kilku lat poszukiwany** morderca małżonków Schieder, schwytany został w Nowym Sadzie w osobie czeladnika stolarskiego Stakala.

— **Kronika łowiecka**. Dnia 8 b. m. odbyło się wielkie polowanie w lasach pod Gatczyną. Wkrótce po balu w pałacu Aniczkowskim, wielki książę heski Ludwik IV z synem swoim i liczną świtą wyjechał koleją Baltycką o kilka stacyj za Gatczynę, gdzie właśnie urządzono polowanie. Pomimo, iż polowanie krótko trwało, położono trupem dwa niedźwiedzie i trzy niedźwiadki Trofea te odwieziono do pałacu ks. Sergiusza, gdzie mieszka książę heski.

— **Sprawa o miliony.** Sąd okręgowy wileński przed kilkoma dniami wydał wyrok w rozgłośnej sprawie, tyczącej się dóbr Chwałojno, położonych w powiecie szawelskim, w gubernii kowieńskiej. Sprawa ta w głównych zarysach przedstawia się, jak następuje: Jeszcze w wieku ubiegłym właściciel ogromnej majętności, ocenionej dziś na miliony, Jan Adamkowicz, umierając w r. 1750, testamentem przekazał dobra Chwałojno z przyległościami, na rzecz zakonu ks. Karmelitów; wkrótce też powstał tam klasztor, istniejący aż do r. 1864. Po zniesieniu w tymże roku klasztoru, Chwałojno przeszło we władanie ministerstwa dóbr skarbowych. Po upływie jednak lat 10 zjawia się w Kownie niejaki Cezary Adamkowicz i na mocy przedstawionych dokumentów, gdzie wyraźnie powiedziane jest, że w razie zniesienia klasztoru dobra Chwałojno muszą znów wrócić do rodziny Adamkowiczów, żąda zwrotu majętności rodzinnych. Wszystkie papiery i akta były w należytym porządku, to też w trzy lata później Cezary Adamkowicz uznany został za prawego właściciela i spadkobiercę dóbr Chwałojna. Zaledwie jednak nowy właściciel wziął się do gospodarstwa, rozpoczynając swoją działalność od wytrzebiania olbrzymich lasów, p. B. Stacki zawiadomił wileńską prokuratoryę, iż prawa Adamkowicza do Chwałojna są fikcyjne, a przedstawione przez niego dokumentn — sfałszowane. Rozpoczęło się więc kilkoletnie śledztwo, które wykryło, iż rzeczywiście Adamkowicz pod wpływem namowy dobrych swoich znajomych Mąkiewicza i Rawłużkiewicza zgodził się z ich pomocą sfałszować starodawne akta, wpisując tam to zastrzeżenie, iż w razie sekularyzacyi dóbr klasztornych, mają one przejść znowu do potomków swoich dawnych właścicieli. Wszystkie inne świadectwa i dokumenta były również podrobione. Ekspertyza dowodnie zdołała to stwierdzić i C. Adamkowicz, wraz ze swymi towarzyszami, został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej. Wileński sąd okręgowy dni kilka poświęcił badaniu tej sprawy, przy licznym ciągle napływie publiczności, którą interesowała także i latarnia powiększająca, używana podczas sprawy do lepszego zbadania sfałszowanych podpisów. Nareszcie w tydzień po rozpoczęciu sprawy, przysięgli wnieśli werdykt potępiający, mocą którego Adamkowicz i Rawłużkiewicz skazani zostali na pozbawienie wszystkich praw i zsyłkę do gubernii Irkuckiej. Wyrok nie mógł dotknąć Mąkiewicza, gdyż ten zaraz po rozpoczęciu śledztwa odebrał sobie życie.

— **Konkurs.** W towarzystwie muzycznem warszawskiem rozstrzygnięto konkurs na mszę. Odznaczono tylko utwór z godłem: *Tempora mutantur et nos in illis*, nagrody wszelako nie przyznano żadnej z czterech prac nadesłanych. Sędziowie są zdania, ażeby fundusz pozostały przeznaczyć na cel inny i w tym duchu zrobili odezwę do komitetu towarzystwa. Motywowany protokół postanowiono w dziennikach ogłosić.

— **Do Warszawy... na niedźwiedzie**. Do Warszawy zjechało w tych dniach towarzystwo angielskich turystów, złożone z dwunastu osób płci obojga. Nazajutrz po przyjeździe, turyści zawezwali do siebie zarządcę hotelu. Oświadczyli oni, iż słysząc o wielkich lasach, jakie otaczają Warszawę, tudzież o odbywających się podczas zimy polowaniach na niedźwiedzie, pragnęli przyjąć udział w nieznanych pod ich rodzinnem niebem łowach. Zarządca z trudnością wytłumaczył synom mglistego Albionu, iż niedźwiedzi, z wyjątkiem chyba zwierzyńca, okolica Warszawy w szerszem znaczeniu nie posiada wcale. Dobroduszni Anglicy padli ofiarą mistyfikacyi, której sprawcą był ich znajomy, p. „Chonaczki", Polak, zamieszkały w Londynie. On to opowiadając niebywałe historye o naszych kniejach, przyprawił ciekawych turystów o zawód i rozczarowanie.

— **O nowej katastrofie kolejowej** donoszą z Walli: Na dworcu tamtejszym, ażeby usunąć śnieg z toru wysłano osobny pociąg z 75 robotnikami, którzy przez pomyłkę zeskoczyli z fałszywej strony w chwili, gdy nadjechał pociąg, ktory w skntek zawiei się spóźnił. Nastąpiła straszliwa scena. Na razie naliczono 8 zabitych i tyluż ciężko rannych; ilu otrzymało lekie rany. dotychczas nie skonstatowano. Pomiędzy zabitemi znajdują się także robotnicy Polacy. Główna wina spadła na dozorcę robotników, który pierwszy z fałszywej strony zeskoczył; za nim poszli robotnicy.

— **Osobliwe nieszczęście** spotkało pewnego malarza paryskiego. Kupił on sobie średniowieczny szyszak. Wróciwszy do domu, włożył go na głowę, chcąc w zwierciedle zobaczyć, jak wygląda w takim stroju. Nagle zrobiło mu się przed oczyma ciemno, ozwał się trzask, przyłbica spadła na dół i zasłoniła twarz malarza. Nie umiejąc otworzyć owej żelaznej maski, wezwał na pomoc służącego, lecz i ten nic nie poradził. Wtedy zrozpaczony nabywca przyłbicy wypadł na ulicę, gdzie wśród mnóstwa gapiów znalazł się ślusarz, który odsłonił jego stroskane oblicze.

— **Orkan** w niedzielę przerwał na kanale Kaletańskim komunikacyę między Anglią a lądem stałym. Wiele drutów telegraficznych przerwanych.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystawa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **„Sylwan"**, organ gal. Towarzystwa leśnego, czasopismo fachowe dla gospodarzy i właścicieli lasów, wychodzi rok VII pod redakcyą prof. Wład. Tynieckiego, w zeszytach miesięcznych. Zeszyt za luty wyszedł i zawiera: Smierć Arcyksięcia Rudolfa. — H. St. Podział użytków leśnych. — E. Hołowkiewicz. Orzechy amerykańskie. — F. Pławicki. Sprostowanie sprostowania Wgo A. Nowickiego. — Sprawozdanie stenograficzne z VI Zjazdu gal. Towarzystwa leśnego w Kołomyi 20 — 22 sierpnia 1888 r. (Ciąg dalszy). — Sprawozdanie z poufnego Zebrania członków Towarzystwa leśnego d. 15 listopada 1888. — Protokoły posiedzeń Wydziału Tow. leśn. gal: Protokół posiedzenia z dnia 3 października 1888. — Protokół posiedzenia z dnia 30 listopada 1888. — Wykaz główniejszych obcych czasopism leśnych i łowieckich. — Wiadomości osobiste. — Wiadomości bieżące i rozmaitości: Powitanie JE. p. Namiestnika przez Wydział Towarzystwa. — Austryacki kougres leśny. — V. poufne Zebranie leśników. — Kuratela nad lasami. — Z krajowej komisyi przemysłowej. — Odezwa do pp. Obserwatorów stacyi meteorologicznych. — Nekrologia: Mieczysław Winiarski. — Leopold Diwischek. — Ogłoszenia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo kredytowe ziemskie.

(*L*) Dla XXVI ogólnego zgromadzenia delegatów gal. Towarzystwa kred. ziemskiego, które rozpocznie się d. 28 bm., przygotowała dyrekcya bardzo obszerne sprawozdanie, zawierające następujące ważniejsze szczegóły:

Z końcem grudnia 1887 było niespłaconych pożyczek ogółem 72,253.502 zł. (centy opuszczamy).

Z ogólnej sumy 4-prc. pożyczek zł. 10,047.988, spłacono w ciągu r. z. w planie i nad plan 524.158 zł., pozostało 9,523.829 zł., wydano nowych pożyczek 41-letnich zł. 49.900, a 56-letnich 311.800 zł. Ogół 4-prc. pożyczek z końcem grudnia r. z. wynosił 9,885.629 zł.

Z sumy ogólnej 5-prc. pożyczek zł. 43;001.911, w ciągu r. z. spłacono w planie i nad plan 2,818.874 zł. Ogół 5-prc. pożyczek z końcem grudnia r. z. wynosił zł. 40,183.037.

Z sumy $4^1/_2$-prc. pożyczek 19,203.601 zł. spłacono w r. z. w planie i nad plan 396.206 zł., pozostało 18,807.395 zł., wydano nowych pożyczek 4,929.700 zł. Ogół $4^1/_2$-prc. pożyczek z końcem grudnia r. z. wynosił 23,737.095 zł. Ciężyło więc z kończem r. z. niespłaconych pożyczek razem zł. 73,805.662.

Stan ich zatem w porównaniu z r. 1887 powiększył się o 1,552.170 zł.

Hipoteki, na których są ubezpieczone powyższe pożyczki, przedstawiają ogólną wartość 181,662.669 zł. a nadto są ubezpieczone sumą 1,625.700 zł. należytości propinacyjnej.

W r. z. przeprowadzono dalej konwersyę na własną rękę a mianowicie: skonwertowały same strony 5pr. pożyczek 882.464 zł. a za pośrednictwem Dyrekcyi 537.325 zł. razem 1,419.789 zł. W r. z. skonwertowano ogółem 15,841.200 zł. Z wylosowanych po koniec r. z. list. zast. znajduje się w obiegu nielosowanych 73,734.245 zł. które mają pokrycie w pożyczkach hipotecznych.

Tok spraw licytacyjnych doznał w r. z. znacznego opóźnienia, wskutek zastosowania przepisów nowelli egzekucyjnej z 10 czerwca 1887. Dotychczas na podstawie przywileju, wystarczało Dyrekcyi wnieść do Sądu krajow. we Lwowie podanie, aby uzyskać zaraz dozwolenie licytacyi dóbr, obciążonych pożyczką, z wezwaniem Sądu realnego o rozpisanie tej licytacyi; wezwaniu temu Sąd realny zwykle w przeciągu krótkiego czasu zadość czynił, tak iż po upływie kilku tygodni od wniesienia podania do Sądu lwowskiego już była rozpisaną licytacya dóbr. Całkiem inaczej przedstawia się teraz tok sprawy, nim Sąd kraj. lwowski dozwoli na licytacyę musi wezwać właściwy Sąd realny, aby opisał majątek, który ma być wystawiony na sprzedaż egzekucyjną, Sąd realny porucza przeprowadzenie tego opisania albo notaryuszowi, albo też udaje się do sądu powiatowego, który deleguje do tej czynności urzędnika. Notaryusz lub delegat sądowy czynności tej sam przeprowadzić nie może lecz wezwać musi znawców. Dopiero po przedłożeniu protokołu tej czynności Sądowi realnemu i prawomocnemu przyjęciu tego protokołu do wiadomości sądowej, może Sąd krajowy lwowski przystąpić do stanowczego załatwienia prośby Dyrekcyi, i dozwolić licytacyę. Lecz jak praktyka poucza. rozmaite zajść mogą przeszkody, niedozwalające spiesznego przeprowadzenia opisania przynależności dóbr; gdy wreszcie protokół zostanie już sądowi przedłożony i do wiadomości sądowej przyjęty, interesowani mogą wnosić rekursa, co znowu wstrzymuje prawomocność uchwały, a przed jej prawomocnością nie może być dozwoloną licytacya. W obec takich stosunków okazuje się licytacya sądowa środkiem mniej skutecznym, Dyrekcya natomiast musi coraz częściej wdrażać sekwestracye dóbr, a to zwykle w drodze egzekucyi politycznej. Według zeszłorocznego sprawozdania pozostało w toku na r. z. spraw licytacyjnych 29; w ciągu r. z. wdrożono nowych spraw 48. Było więc w r. z. spraw licytacyjnych 77, t. j. o 10 spraw więcej, niż w r. 1887. Wskutek zupełnego lub częściowego zapłacenia zaległości ratalnych zakończono a względnie wstrzymano spraw 37, a pozostaje w toku na r. 1889 spraw 40. Dwa majątki zostały w r. z. sprzedane w drodze licytacyi, po cenach pokrywających wierzytelności Towarzystwa.

Sekwestracyj politycznych pozostało w toku na r. z. 63; wdrożono w ciągu r. z. nowych spraw sekwestracyjnych 108, było zatem w r. z. spraw 171; w skutek zupełnego lub częściowego zapłacenia zaległości odwołano sekwestracyą w 115 majątkach, a pozostało w toku na r. 1889 takich spraw 56. Egzekucyj mobilarnych, wdrożonych przez Starostwa, pozostało z r. 1887 w toku 93, wdrożono w ciągu r. z. nowych egzekucyi 245, było zatem w toku tych spraw 338, a gdy w skutek zupełnej lub częściowej zapłaty rat zaległych odwołano egzekucyę w 249 majątkach, pozostało jeszcze niezałatwionych grabieży 89.

Wys. Prezydyum Namiestnictwa poleciło wskutek prośby Dyrekcyi c. k. Starostwom, aby w celu ściągnięcia zaległości ratalnych na wezwanie Dyrekcyi bezzwłocznie zarządzono grabież ruchomości lub sekwestracyę dóbr, obciążonych pożyczką. Sądowych sekwestracyj pozostało z 1887 r. 20, w ciągu r. z. odwołano sekwestracyj 8, pozostało na r. 1889 spraw 12. Uzyskano też w r. z. co do pięciu majątków rozszerzenie na rzecz Towarzystwa sekwestracyi sądowej, wprowadzonej przez innych wierzycieli.

Stosując się do uchwały ostatniego ogólnego zgromadzenia, starała się Dyrekcya o zawarcie nowego układu co do sprzedaży większej sumy $4^1/_2$ prc. listów. Po dłuższych rokowaniach przyjęła ofertę Banku dla krajów koronnych, który w r. b. obowiązał się zakupić 11 milionów listów zastawnych po kursach następujących: $4^1/_2$ prc. listy po kursie 96 zł. 25 ct., 4 prc. 41-letnie listy po kursie 91 zł. 75 ct., 4 prc. 56-letnie listy po kursie 90 zł. 75 ct. za 100 zł. Ze względu na przyjęty w układzie termin wypłaty pieniędzy należnych za listy zastawne, pochodzące z pożyczek konwersyjnych, przypada na korzyść konwertującego 5 prc. pożyczkę członka Towarzystwa wartość półrocznego kuponu, który przy $4^1/_2$ prc. pożyczce kwotę 2 zł. 25 ct., a przy 4 prc. pożyczce kwotę 2 zł. od każdych 100 zł. konwersyjnej pożyczki przedstawia Gdy zaś spłata 5 prc. pożyczki w drodze losowania listów kosztuje 102 zł. 50 ct. za każde 100 zł. tej pożyczki, wynosić będzie dopłata ze strony konwertującego 5 prc. pożyczkę właściciela: przy zaciągnięciu $4^1/_2$ prc. pożyczki 4 zł., przy zaciągnięciu 4 prc. 41-letniej pożyczki 8 zł. 75 ct., przy zaciągnięciu 4 prc. 56-letniej pożyczki 9 zł. 75 ct. od 100 zł. Jeżeli porównamy kursa powyżej wymienione z kursami przyjętemi w układzie z r. 1886 okaże się, że kurs teraz przyjęty jest przy listach $4^1/_2$ prc. niższy o 1 zł. 25 ct., a przy listach 4 prc. niższy o 75 ct. na 100 zł. od kursu układem z r. 1886 zapewnionego. Dopłata zatem konwersyjna jest obecnie przy zaciągnięciu $4^1/_2$ prc. pożyczki wyższa o 1 zł. 25 ct., a przy pożyczce 4 prc. wyższa o 75 ct. na 100 zł. od tej dopłaty, która na podstawie układu z r. 1886 była wymaganą.

Dążnością Dyrekcyi było uzyskać i teraz kurs równie korzystny, jak przy zawarciu układu w r. 1886, lecz stosunki teraźniejsze są niewątpliwie mniej sprzyjające niżeli w jesieni r. 1886, tak iż niepodobna było uzyskać tych samych scen, które w r. 1886 uzyskano. Położenie bowiem obecne targu pieniężnego, jest daleko mniej skonsolidowane, niż w jesieni r. 1886. Nadto i tę ważną okoliczność nalęży uwzględnić, że przy zawarciu układu w r. 1886 przystępowano do emisyi $4^1/_2$ prc. listów, wcale jeszcze w obiegu nie będących, których kurs, konsorcyum, zakupujące te listy, mogło daleko łatwiej unormować, niż dziś, gdy są już w obiegu znaczne sumy tych $4^1/_2$ prc. listów. Kurs zaś tych efektów w ubiegłym dwuletnim okresie, mianowicie zaś w r. z. bywał zmienny i obniżał się nawet bardzo znacznie, tak iż ktokolwiek zawrze z Towarzystwem układ o zakupno większej ilości takich listów, musi być przygotowanym także na zakupno tych samych papierów na giełdzie, gdyby takowe ofiarowano ze strony tych posiadaczy, którzy papiery owe kupili po niższym kursie, a korzystając z podwyższenia kursów zechcą zysk swój zrealizować.

Postanowiła zatem Dyrekcya przyjąć ofertę Banku dla krajów koronnych i zawarła układ, który ogranicza emisyę 4 prc. listów na 10 prc. ogólnej sumy, przez Bank przyjętej, ale gdy według dotychczasowego doświadczenia corocznie emisya 4 prc. listów obu kategoryj nie dosięga nawet 10 prc. emisyi listów $4^1/_2$ prc. nie będzie zapewne to postanowienie układu uciążliwem dla członków Towarzystwa. Ograniczenie ogólnej sumy wydać się mających $4^1/_2$ prc. i 4 prc. listów na 11 milionów w r. b., a na 8 milionów rocznie w latach następnych, może wydawać się niedogodnem dla członków Towarzystwa, a mianowicie o tyle, że w razie zgłoszeń o pożyczki, przewyższających sumy w układzie limitowane, wyczerpanie sumy maksymalnej, na pewne półrocze przyjętej, zmuszałoby Dyrekcyę do odraczania zrealizowania pożyczek, przekraczających tę maksymalną sumę. Ograniczenie to nie istniało, dopóki układ nie był zawarty, lecz gdy w miarę zwiększania emisyi, przy niezapewnionym odbycie listów, obniżał się ich kurs, musiałoby to zniżenie kursu listów oddziałać znów na powstrzymanie emisyi, czego już nieraz doświadczano. Jest przeto korzystniej dla członków Towarzystwa z góry ograniczyć emisyę listów, dla zapewnienia im stałego kursu, niżeli ograniczenie tej emisyi uczynić zawisłem od obniżenia kursu, spowodowanego trudnością sprzedaży listów.

Przy obecnem obciążeniu własności ziemskiej udzielanie pożyczek nowych niema dla ogółu właścicieli tej doniosłości, co konwersya; dlatego przy zawarciu wspomnianego układu przedewszystkiem dalszy tok konwersyi miano na oku. Dyrekcya jest przekonaną, że układem tym zapewniła dla konwersyi 5 proc. pożyczek takie ułatwienia, jakie w danych stosunkach były możliwe.

W r. z. zmarł dyrektor ś. p. Henryk Haller. Dyrekcya uchwaliła na wniosek p. hrabiego Golejewskiego nie powołać zastępcy dyrektora w miejsce zmarłego, a wynikającą z tego oszczędność w kosztach administracyi w kwocie 1000 złr. wypłacić wdowie po ś. p. Hallerze. Nadto oświadczyli zastępcy dyrektorów pp. Prus Jabłonowski i Z. Onyszkiewicz gotowość w razie potrzeby pełnić obowiązki zastępców dyrektorów bez wynagrodzenia.

W r. b. kończy się sześcioletni mandat prezesa Towarzystwa. Wskutek zaś śmierci ś. p. Hallera opróżnioną została posada dyrektora. Nastąpi przeto na tegorocznem zgromadzeniu wybór prezesa na lat sześć, i wybór dyrektora na rok jeden.

Walne zgromadzenie lwowskiego oddziału Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego odbędzie się w niedzielę dnia 17 bm. o godzinie 3 po południu w sali obrad komitetu Towarzystwa gosp. gal. (ulica Ossolińskich l. 15, I. piętro). Na porządku dziennym znajduje się: 1) Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia Oddziału. 2) Sprawozdanie z czynności za rok 1888. 3) Wybór komisyi do sprawdzenia rachunków za rok 1888. 4) Wybór 4 delegatów i zastępcy na XXIV. walne zgromadzenie Towarzystwa. 5) Wnioski P. T. Członków.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 14 lutego 1888 r.

Lwów, pszenica 6·55 do 7·10, żyto 5·30 do 5·60, jęczmień browarny 5·50 do 6·75, owies 5·40 do 6·25, groch 6 — do 10·50, wyka 5·25 do 5·75, rzepak 13·— do 13·60, lnianka —·—, koniczyna czerwona 52·— do 60·—, koniczyna biała 45·— do 56·—, koniczyna szwedzka 55.— do 75·—.

Tarnopol, pszenica 6·30 do 7·20, żyto 5·10 do 5·35, jęczmień browarny 5·50 do 6·50, owies 5·25 do 5·85, groch 6·— do 10·—, wyka 5·— do 5·60, rzepak 12·80 do 13·10 lnianka —·—, koniczyna czerwona 48·— do 59.·— koniczyna biała 45·— do 56·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·10 do 7 —, żyto 5·10 do 5·50, jęczmień 5·20 do 6·50, owies 5·16 do 5·75, groch 6·— do 10·—, wyka 5·— do 5·50, rzepak n. 12·70 do 13·40, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 50·—, koniczyna biała 45·— do 55 —, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Cmiel od —·— do —·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10 000 litrów prc loco Lwów 14·60 do 15·— zł.

Brak eksportu. Handel w zastoju. Tylko młyny krajowe na lokalną konsumcyę kupują w małych partyach po niższych cenach.

*) Przedruk wzbroniony.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejsza Cesarzewiczowa Stefania udaje się w sobotę wraz z Najdost. Arcyksiężniczką Elżbietą na pobyt dłuższy do Miramare.

Najd. Arcyksiążęta Ernest i Henryk udali się do Bozen.

Budap. Corr. donosi, że Najjaśniejszy Pan przyjmował onegdaj na dłuższem posłuchaniu prezydenta ministrów Tiszę.

Z Wiednia piszą do *Czasu*: Sprawa propinacyjna, uchwalona przez Sejm, badaną jest obecnie w Ministerstwie spraw wewnętrznych; następnie przedłożoną być musi jeszcze dwom Ministerstwom, a w końcu przejdzie przez radę Ministrów; zatem jak najzupełniej usprawiedliwionem jest twierdzenie, że wszelkie odnoszące się do sankcyi wiadomości są w ścisłem tego słowa znaczeniu przedwczesnemi.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, iż Ministerstwo spraw wewnętrznych zawezwało wszystkie namiestnictwa i rządy krajowe, aby przedłożyły swe wnioski w sprawie projektowanego w roku 1890 ogólnego spisu ludności.

Komisya budżetowa Izby deputowanych załatwiła przedwczoraj tytuł: Dotacye i subwencye dla kolei żelaznych, a wczoraj miała ukończyć obrady nad pozostałemi pozycyami budżetu Ministerstwa handlu.

Pozostaje tedy tylko tytuł: „urząd centralny Ministerstwa rolnictwa“; dalej kilka mniejszej wagi tytułów budżetowych i ustawa finansowa, co wszystko będzie mogło być załatwionem do soboty.

Dzienniki dowiadują się, że projekt ustawy o uregulowaniu zewnętrznych prawnych stosunków gmin izraelickich nie będzie załatwionym na sesyi bieżącej, lecz przyjdzie pod obrady dopiero na sesyi jesiennej.

Koło polskie wybrało na wczorajszem posiedzeniu do komisyi parlamentarnej posłów: Jaworskiego, dr. Czerkawskiego, ks. Czartoryskiego, Benoego i p. Bobrzyńskiego. Na pierwszego zastępcę członka komisyi parlamentarnej został wybrany poseł Chamiec. Przy wyborze drugiego zastępcy nastąpiło rozbicie głosów, gdyż p. Czaykowski otrzymał 18, dr. Madeyski 17 głosów, a p. Sawczyński 1 głos. Przy drugiem głosowaniu otrzymał p. Madeyski 19, a p. Czaykowski 18 głosów. Drugim zastępcą wybrany przeto został poseł dr. Madeyski.

Uchwalono następnie reasumować uchwałę Koła co do §. 12 ustawy o domach składowych.

W liście peszteńskim do *Pol. Corr.* położono nacisk na to, iż rząd węgierski może z zupełnym spokojem oczekiwać dalszego przebiegu rozpraw sejmowych nad nową ustawą wojskową. Silne stanowisko gabinetu p. Tiszy, solidarność stronnictwa liberalnego i jego przywiązanie do Rządu zamanifestują się dosadniej niż kiedykolwiek w toku tych obrad.

W dziennikach berlińskich pojawia się znowu, i to w formie stanowczej, pogłoska, iż cesarz Wilhelm złoży w lecie wizytę królowej Wiktoryi O rewizytach monarchów nie ma w tej chwili żadnych pewnych wiadomości. *Berl. Tagblatt* odbiera depeszę z Rzymu, wedle której król Humbert nie przybędzie do Berlina przed carem i Monarchą austryackim; nie jest jednak wykluczoną ewentualność równoczesnego przybycia dwóch lub trzech Monarchów.

Parlament niemiecki ma się zebrać ponownie w pierwszych dniach marca.

Wobec doniesień, iż komisarz cesarski, kapitan Wissmann, jest już w drodze do Zanzibaru, zapewniają oficyalnie, że nie tylko bawi on jeszcze w Berlinie, lecz nie oznaczono dotychczas stanowczo terminu jego wyjazdu.

W tych dniach ukończyły się narady między największemi firmami bankowemi Niemiec, mające na celu rozwój handlu między Niemcami i Azyą. Rezultatem narad będzie założenie „niemiecko-azyatyckiego banku.“

Nie mamy jeszcze w dosłownem brzmieniu ostatniej alokucyi papieskiej, z tego jednak, co nam nadesłano drogą telegraficzną, pokazuje się, iż Ojciec św. położył w niej szczególny nacisk na układy z Rossyą, że spodziewa się pomyślnego skutku tych układów, że równą jak gdzieind iej troskliwością otacza Polaków, mieszkających pod berłem rossyjskiem i jednakowo troszczy się o stosunki polskich dyecezyj. Kandydaci na opróżnione stolice biskupie są już wyznaczeni; Papież pragnął już teraz odbyć prekonizacyę tych kandydatów, załatwienie atoli tej sprawy wymaga jeszcze pewnego czasu.

Wedle ostatnich wiadomości, w stanie choroby ks. kardynała Ledochowskiego nastąpiło pocieszające przesilenie, tak, iż dostojnemu pacyentowi nie grozi już żadne niebezpieczeństwo.

Polit. Corresp. dowiaduje się z Sofii, iż ze strony panslawistycznej czynią ogromne zabiegi, dotychczas jednak bezskutecznie, aby nakłonić metropolitę bułgarskiego do rzucenia ekskomuniki na wszystkich ministrów bułgarskich.

Wiadomość podana przez dzienniki rossyjskie, jakoby patryarcha ekumeniczny unieważnił rozwód króla Milana z królową Natalią, pozbawiona jest wszelkiej podstawy. W kwestyi tej królowa Natalia nie zgłaszała się wcale do patryarchatu greckiego.

Syndykat stowarzyszenia robotników francuskich przedstawił prezesowi gabinetu, prezesom obu Izb i prefektowi Sekwany, następujące rezolucye, uchwalone na zebraniach robotniczych w Troyes i Bordeaux: 1-o zmniejszenie godzin dziennej pracy i 2-o określenie minimum płacy na podstawie miejscowych kosztów utrzymania rodziny.

Z Rzymu donoszą: „Dzięki energicznej interwencyi wojska i policyi, spokój na ulicach został przywrócony, natomiast dzienniki ostro atakują p. Crispi'ego i jego kolegów, czyniąc gabinet odpowiedzialnym za ostatnie rozruchy. Trzeba przyznać, iż władze, zaskoczone wypadkami, dokładają obecnie wszelkich starań, aby zabezpieczyć porządek publiczny. Obiegają pogłoski, że ze względu na to, iż braknie środków dla rozpoczęcia wielkich robót publicznych, któreby dały zajęcie zgłodniałym robotnikom, rząd tymczasem zatrudni ich przy rozbiórce i budowie tarasów. Spodziewają się również, że miłosierdzie publiczne postara się zgromadzić środki dla zaspokojenia pierwszych potrzeb dotkniętych nędzą robotników.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 14 lutego. Najjaśn. Pan przyjmował wczoraj w południe prezydentów obu Izb, starszego burmistrza stolicy, i przyjął od nich wyrazy współczucia. Na przemówienie wiceprezydenta Izby magnatów Szlavye'go, odrzekł Najjaśn. Pan: „Z najgłębszem podziękowaniem przyjmuję wypowiedziane przez Pana wyrazy szczerego współczucia Izby magnatów. Tylko ufność w Wszechmoc Bożą, silna podpora, jakiej mi udziela najukochańsza Małżonka Moja, Królowa, jakoteż szczere i prawdziwie wzruszające współczucie ludów Moich, może Mi dodać pociechy i nowej siły do wypełnienia obowiązków Monarchy. Spodziewam się i oczekuję, iż członkowie Izby magnatów ułatwią Mi to zadanie z tradycyjną wiernością, i że będą Mnie popierać w urzeczywistnieniu Mych intencyj także i w przyszłości.

Na przemowę prezydenta Izby deputowanych Pechy'ego odpowiedział Najj. Pan: „Jeszcze pod wrażeniem ciężkiego ciosu, jaki dotknął Moje serce ojcowskie i Monarchię, dziękuję serdecznie za wyrażone współczucie Izby deputowanych. Przy pomocy Bożej nie osłabnę w wypełnianiu Mych obowiązków i spodziewam się że i Izba deputowanych Mojego ukochane go królestwa węgierskiego, popierać będzie w tym smutnym czasie mądrem, rozważnem i wymaganiom sytuacyi odpowiadającem pojmowaniem, intencye Moje i Mój Rząd, który posiada całkowite Moje zaufanie, że popierać Nas będzie w wspólnym interesie wszystkich, dla dobra ojczyzny i Monarchii.“

Na przemowę starszego burmistrza Ratha odpowiedział Najjaśniejszy Pan: „Z serdecznem podziękowaniem przyjmuję wyrażone przez Pana współczucie mieszkańców stolicy i spodziewam się, że w tych tygodniach żałoby, które Ja i Królowa zamierzamy tu przebyć, przyczyni się stolica do ulżenia boleści Naszej zachowaniem się swojem i okazywaną przy każdej sposobności wiernością i przywiązaniem.“

Wiedeń, 14 lutego. (*Tel. pryw.*) Najdost. Arcyksiążę Leopold, mieszkający od długiego czasu w Hoernstein, w Niższej Austryi, jest umierający, Najdost. Arcyksiążę ma rangę generała kawaleryi i liczy 65 lat,

Wiedeń, 14 lutego. *Wiener Ztg.* donosi: Minister skarbu zamianował starszego inspektora podatkowego Romana Kussa radcą skarbowym, a komisarzy skarbowych: Bialikiewicza, Dolnickiego i Klusika starszymi komisarzami skarbowymi w obrębie lwowskiej Dyrekcyi skarbowej.

Wiedeń, 14 lutego. Dzisiejsze dzienniki poranne podnoszą wielkie znaczenie wczorajszych odpowiedzi monarszych udzielonych prezydyum obu Izb Sejmu węgierskiego.

Neue freie Presse pisze:

Odpowiedzi te zawierają niedwuznaczne oświadczenie, iż nowa ustawa odpowiada intencyom Monarchy, i że występować przeciw niej znaczyłoby to samo, co działać wbrew intencyom Najj. Pana. Słowa monarsze powinny być wskazówką dla opozycyi, iż wszystkie zabiegi zmierzające do sprowadzenia upadku gabinetu Tiszy spotkałyby się ze stanowczem *veto* ze strony Korony.

Presse tak pisze:

Przemówienia monarsze są pełną doniosłości manifestacyą Korony, ponowną manifestacyą iście monarszego poczucia obowiązków. Obudzają one we wszystkich ludach za równo silne uczucia wdzięczności jak i słowa odnoszące się do Najj. Pani, której miłości i pieczołowitości zawdzięczamy w pierwszym rzędzie, iż Najj. Pan przebył straszną katastrofę niezłamany ani na ciele ani na duchu. Enuncyacya cesarska ma jednak także wybitne polityczne znaczenie. Węgry są ożywione duchem dynastycznym i przystępne szlachetnym popędom. To też w myśl słów Monarchy uchylą głowę przed Jego boleścią i nie poniżą się sami przez wywoływanie dalszych skandalów. Słowa cesarskie odbierają opozycyi wszelką nadzieję, jakoby bezwględne występowanie przeciw nowej ustawie wojskowej mogło zachwiać zaufanie Korony do p. Tiszy i ułatwić chwiejnym żywiołom drogę do steru rządowego.

Fremdenblatt podnosi, iż pełna zaufania enuncyacya Monarchy przyczyni się wielce niezawodnie do uspokojenia oszołomionych agitacyą umysłów w Węgrzech i utrwali ową podstawę, na której opierając się ugrupowane stronnictwo liberalne, stara się uczynić zadość ciążącym na niem zadaniom.

Wiedeń, 14 lutego. (*Tel. pryw.*) Na wczorajszem posiedzeniu komisyi budżetowej żądał deputowany Abrahamowicz podwyższenia subwencyi dla zakładów rolniczych w Czernichowie i Dublanach. Minister hrabia Falkenhayn, oświadczył, iż nie może na rok 1890 dać zapewnienia, albowiem trzeba zbadać żądania wszystkich krajów. Galicya od r. 1868 do 1887 otrzymała 702 377 zł. na cele nauki gospodarczej i statystyki; nie ma więc powodu do narzekania.

Wiedeń, 14 lutego. Komisya budżetowa Izby deputowanych przyjęła bez zmiany pierwsze cztery tytuły Ministerstwa rolnictwa, oraz rezolucyę referenta dr. Mattusza w sprawie niszczenia filoksery.

Wiedeń, 14 lutego. (*Tel. pr.*) Obrady budżetowe *in pleno* nie rozpoczną się zapewne przed początkiem marca.

Peszt, 14 lutego. (*Tel. pryw.*) Wczoraj powtórzyły się demonstracye studentów, chociaż o wiele słabiej. Wielu studentów aresztowano. Burmistrz przygotowuje odezwę do ludności, wzywając do spokoju,

Budapeszt, 14 lutego. Zgromadzenie studentów uchwaliło wysłać do prezydenta policyi deputacyę z protestem przeciw uwięzieniu kandydata adwokackiego Takacsa. Jeden z mowców zapowiedział, że hr. Apponyi i Polonyi będą dziś w Izbie deputowanych interpelować w tej sprawie. Około 300 studentów udało się następnie przed redakcyę dziennika *Nemzet*, gdzie spalili wczorajszy numer tego dziennika zawierający usprawiedliwienie postępowania policyi. Następnie udali się studenci w otoczeniu licznych tłumów przed gmach prezydentury policyi, gdzie śpiewając pieśni patryotyczne, wznosili okrzyki: *Pereat* przeciw prezydentowi policyi, Policya rozprószyła hałasujących i kilkunastu aresztowała.

Ołomuniec, 14 lutego. Komendant dywizyi, generał-porucznik Pokorny umarł tu wczoraj.

Berlin, 14 lutego. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych wniósł Windhorst ponownie rezolucyę w sprawie kierowania nauką religii w szkołach ludowych przez odnośne kongregacye religijne.

Petersburg, 14 lutego. *Nowosti* uważają pogłoski o wyzywającem zachowaniu się Emira za przesadzone, i przypuszczają, iż prawdziwszemi są doniesienia z Kalkutty, według których Emir udał się z 5000 ludzi do Turkestanu, celem ścigania Isakchana. Mimo to zdają się być potrzebne zarządzenia przezorności.

Paryż, 14 lutego. Dziennik urzędowy ogłasza ustawę o wyborach wedle okręgów. Dekret mocą którego powołano do urny wyborców departamentu północnego został cofnięty.

Paryż, 14 lutego. Senat przyjął przedłożenie wyborcze 228 głosami przeciw 52 głosom, skutkiem czego przed najbliższemi wyborami powszechnemi nie odbędą się żadne wybory uzupełniające. Następne posiedzenie odbędzie się w poniedziałek.

Sofia, 14 lutego. Exarcha udzielił rządowi swych zapatrywań co do zajścia w sprawie synodu i podał środki do osiągnięcia porozumienia. Wywód exarchy zgadza się z zapatrywaniami rządu.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 14 lutego 1888.

Hotel George'a

Pp. M. hr. Wolański z Pauszówki, M. Kęplicz z Myszkowa, A. Garapich z Popowic.

Hotel Angielski

Pp. A. Gawlikowski z Łoszniowa, A. Czyczkiewicz z Brodów.

Wykaz

wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim w dniu 13 lutego 1889.

pięciu liczb

56 — 69 — 80 — 33 — 81

Następne ciągnienia przypadają w dniu 27 lutego i 13 marca 1889.

Z c. k. urzędu loteryjnego.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mięszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mięszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mięszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mięszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mięszany.

Z Bełzca: o godz. 5 min. 53 poł. pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mięszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mięszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mięszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed po łudniem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze: o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mięszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kuryerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mięszany.

Do Bełzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mięszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888.

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy, Chyrowa, Stryja i Stanisławowa.

Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.

Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Sstryja.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróże.

Godz. 10 min. 35 przed południ. do Stryja. Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa i Suchej.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 13 lutego 1889.

	płacą (walutą austr.) zł.	ct.	żądają (walutą austr.) zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	205	—	208	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	223	50	227	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	288	50	292	50
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	10	101	10
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	15	104	15
Banku kraj. 4½ pr wa los. 51 l.	96	25	97	25
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	50	101	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	—	97	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	50	101	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	9	25	94	25
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	97	50	98	50
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	57	50
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi		—	48	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	30	105	40
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	—	101	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	25	105	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	94	60	95	60
5. Losy miasta Krakowa	22	50	24	50
„ „ Stanisławowa	33	—	35	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	62	5	72
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	54	9	64
Półimperyał	9	84	9	94
Rubel rossyjski srebrny	1	36	1	48
„ „ papierowy	1	26⅜	1	28⅜
100 marek niemieckich	58	85	59	85

(bez kuponu / bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12 lutego 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	83.35	83.55
luty-sierpień	83.50	83.70
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	83.85	84.05
kwiecień-październik	84.05	84.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	135.50	136.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	140.25	140.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	147.—	147.50
„ „ 1864 po 100 zł.	180.75	181.—
„ „ 1864 po 50 zł.	180.75	181.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	153.90	154.30
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	98.95	99.15
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	111.40	111.60
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.—	105.
Galicyi	104.50	105.—
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.75	105.—
Węgier	104.75	105.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	127.—	127.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	311.30	311.70
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	530.—	533.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	884.—	885.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2510.—	2513.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł m. k.	207.	207.50
Lwów.-Czern. kol. I po 300 zł. a. w.	224·	224.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	251.50	251.80
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	100.90	101.40
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	185.50	186·—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.—
„ „ „ premiowe po 3 pr.	104.50	105.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
„ „ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	87.75	88.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.25	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	100.80	—.—
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.80	—.—
Banku kraj. 4½ pr wa. los. w 51½ l.	96.25	96.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	101.—
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl	100.25	—.—
Banku aust. węg. po 4½ pr.	101.90	102.40
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.30	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	102.—	102.60
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	101.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	100.50	101.50
Kolej północna po 100 zł. m. k	100.25	100.75
„ „ po 100 zł. w. a.	101.60	102·20
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł 4½ pr.	100.40	101.
dtto (Jarosław-Sokal)	99.60	100.—
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82.40	83.—
z r. 1884	89.—	89.60
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.50	100.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	184.25	184.50
Clarego po 40 zł. m. k.	61.50	62.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	40.—	41.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	24.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.75	24·25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	62.25	63.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.50	62.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.—	19.25
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.95	13.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	22.—	22.70
Salma po 40 zł. m. k.	63.—	63.50
St. Genois po 40 zł. m k.	64.—	64.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	34.—	34.50
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	160.—	162.—
„ „ po 50 zł. w. a.	77.—	79.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	44.50	45.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	57.75	58.25
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121·05	121.35
Paryż za 100 fr.	47.85.—	47.90.—
Kurs złota.		
Dukat cesarrki men.	5.68.—	5.70.—
„ pełnej wagi	5.66.—	5.68.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	9.58.—	9.59.50
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 13 lutego 1889.

	zł	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	83	15
„ „ „ w srebrze	83	65
Renta w złocie	110	10
5 pr. austr. renta marcowa	98	80
Akcye banku wiedeńskiego	884	—
„ „ kredytowego	310	80
Londyn	121	25
Napoleondor	9	59—
Dukat cesarski men.	5	68
100 marek niemieckich	59	27½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Z. 132/71. (997)

Wegen Vergebung der Conservationsbauarbeiten an den Gebäuden im Etablissement des k. k Staats-Hengsten-Depots in Drohowyże, auf die Zeit von 3 Jahren das ist 1889, 1890 und 1891, findet beim k. k. Staats-Hengsten-Depot in Drohowyże bei Mikołajów am 26. Februar 1889 um 11. Uhr VMtg. eine Offertverhandlung statt.

Die nähere Bestimmungen hierüber können aus den bei den k. k. Bezirkshauptmannschaften Lemberg, Stryj, Drohobycz, Rudki, Grodek, Zydaczów, dann bei den Stadtmagistraten in Lemberg, Szczerzec und Mikołajów affischirten Kundmachungen sowie beim genannten Depot-Commando in Drohowyże entnommen werden.

Es werden nur Offerte von concessionirten Baumeister und concessionirten Bauunternehmer angenommen und berücksichtigt.

Vom k. k. Staats-Hengsten-Depot in Drohowyże.

Drohowyże, am 6 Februar 1889.

L. 347 (601 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Rzeszowie celem zaspokojenia prawie 8 zaległych rat po 18 złr. 75 ct z pierwotnej wierzytelności w kwocie 250 złr. galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie pochodzących odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 144 w Ruskiej wsi położonej wykazem hipotecznym l. 52 księgi głównej gminy katastralnej Ruska wieś objętej na imię Wojciecha i Agnieszki Sarnów po połowie zaintabulowanej w dniach 19 marca 1889 i 24 kwietnia 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 1279 złr.

Wadyum 128 złr.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć

Rzeszów, 13 stycznia 1889.

L. 7858 (925 1—3)

Dnia 14 marca 30 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 116 w Kormanicach położonej, wykazem hipotecznym 109 objętej Józefa Kostyka własnej i ciał tabularnych wykazami hipotecznymi księgi gruntowej gminy katastralnej Fredropol 47 i 60 objętych Józefa i Maryi Kostyków własnych w celu przymusowego ściągnięcia wierzytelności c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 200 złr.

Cena wywołania 250 złr.

Wadyum 25 złr.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych interesowanych wierzycieli ustanowiono Józefa Gromnickiego c. k. notryusza w Niżankowicach.

Z c. k Sądu powiatowego

Niżankowice, 30 marca 1888.

L. 603 (923 1—3)

Dnia 19 marca i 2 maja 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacya realności pod lk. 27 w Aksmanicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 72 Katarzyny Baran i Anny Cwiek własnej celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 140 zł. 64 ct.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Józefa Gromnickiego, ck. notaryusza z Niżankowic.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, 14 czerwca 1888.

L. 7725 (612 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 20 marca 1889 i dnia 24 kwietnia 1889 zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wedle wykazu hipotecznego księgi gruntowej dla Romanówki l. 18 Andrucha Andruchowego własną, i realność wedle wykazu hipotecznego tej samej księgi gruntowej l. 6 Iwana Andruchowego własną celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Rudkach 196 zł. 92 ct.

Na pierwszym terminie zostaną realności te tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej kwoty jaka wynosi zahipotekowana pretensya Towarzystwa zaliczkowego sprzedaną.

Cena wywołania 190 zł. i 380 zł. 83 ct.

Wadyum 10pr.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registratrze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Korka w Rudkach.

Rudki, dnia 6 stycznia 1889.

L. 3746 (613 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 20go marca 1889 i dnia 24go kwietnia 1889 zawsze o 10 godzinie przed południem w budynku sądowym realność wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla Woszczaneu l. 13 objętą, Michała Gościńskiego własną, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Rudkch 130 zł. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowei, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołani jednakże nie niżej kwoty jaką wynosi pretensya Towarzystwa zaliczkowego, sprzedaną.

Cena wywołania 844 zł.

Wadyum 84 zł. 40 ct.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p Kazimierza Kurka w Rudkach. Rudki, dnia 21 września 1888.

L. 12123 (873 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie, rozpisuje na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 240 złr. aw. zpn. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Skale pod lk. 94 położonej wyk. hip. l. 322 objętej a Hrynia Metelnickiego własnej na dzień 19 lutego i 19 marca 1889 zawsze o 11 godz. rano w miejscowości Skała.

Cena wywołania 249 złr. a. w.

Wadyum 24 złr. 90 ct.

Kurator niewiadomych wierzycieli Maryan Zaleski.

Resztę warunków lic. wyciąg tab. i protokół oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów, dnia 31 grudnia 1888.

L. 11494 (874 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie ogłasza, że w celu wydobycia należnej galicyjskiemu akcyjnemu Bankowi hipotecznemu we Lwowie, u Mojżesza Leiby Feuersteina względnie u jego spadkobierców oświadczonych resztującej sumy pożyczkowej 54 złr. 40 ct. zpn. odbędzie w dniu 28 lutego 1889 o 11 rano w mieście Skale licytacyę przymusową realności dłużniczej, wyk. hipot. l. 174 objętej w Skale pod N. k. 63 położonej, pierwotnej sumie pożyczkowej 1000 złr. zpn. za hipotekę służącej.

Cena wywołania 5874 złr.

Wadyum 294 złr. aw.

Kurator nieznanych wierzycieli Maryan Zaleski w Borszczowie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze, a w dniu licytacyjnym u komisarza sądowego.

Borszczów, dnia 31 grudnia 1888.

L. 11305 (872 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie ogłasza, że w dniu 5 marca 1889 i 4 kwietnia 1889 o godz. 10 przed południem w miejscowości Jezierzanach realność Hryhorka Manastyrskiego własna wyk. hip. 415 gminy Jezierzany objęta na rzecz Zakładu Kredyt. włościańskiego publicznie sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 675 złr.

Wadyum 67 złr. 50 ct.

Kuratorem dla wierzycieli hipotecznych jest dr. Komoriner w Borszczowie.

Akta odnośne i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszym Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy

Borszczów, 31 grudnia 1888.

L. 19236 (868 3—3)

C. k. Sąd obwodowy tarnowski, podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, działu ubezpieczeń na życie w Krakowie w resztującej kwocie 880 złr. 30 ct. wa. po potrąceniu upłaconych 100 złr. 125 złr 73 ct. i 100 złr. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod lk. 100 w Tarnowie na Zawalu należącej do dłużnika Leiby Rosenfelda.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 15 marca 1889 i 12 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 11.697 złr. 63 ct. wa. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie. W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 1169 złr.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w Registraturze c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27 grudnia 1888.

L. 11027 (814 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Podgórzu na zaspokojenie pretensyi Jakóba Steinera 37 złr. 50 ct. wa. odbędzie się w dniach 13 marca 1889 i 12 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem licytacyjna sprzedaż realności lk. 135 w Piaskach wielkich Katarzyny z Pardów Wydrychowej własnej.

Cena wywołania 135 złr.

Wadyum 14 złr. wa.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Podgórze, dnia 30 listopada 1888.

L. 6380 (639 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod nr. 3 w Hecznarowicach położonej lwh. 3 objętej na pokrycie pretensyi Teresy Balcarczykowej w sumie 110 zł. wa. w. a. zpn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 12 marca i 12 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 2490 zł. 12½ ct.

Wadyum 249 zł. 10 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

Kęty, 18 grudnia 1888.

L. 5116 (842 3—3)

W dniach 4 marca i 11 Kwietnia 1889 o godz. 10 przed południem przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. w. hip. 27 w Kiełkowie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Radomyśl, dnia 3 listopada 1888.

L. 5771 (841 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 4 marca 1889 za cenę szacunkową lub powyżej ceny tej, zaś w dniu 1 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 220 według wyk. hip. 220 księgi gruntowej gmiy kat. Targanice Henryka i Rozalii Schnitzerów własnej na rzecz Juliusza Israelego pto 2076 złr. zpn.

Cena wywołania 3400 złr.

Wadyum 340 złr. aw.

Resztę, warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adwokata dr. Jana Malca w Andrychowie.

Andrychów, dnia 17 grudnia 1888.

L. 1353 (433 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie, przeprowadzi na zaspokojenie pretensyi Efroima Stiglitza w kwocie 50 zpn. egzekucyjną sprzedaż jednej trzeciej idealnej części gospodarstwa rustykalnego objętego wyk. hip. l. 49 dla gminy Karwodrza Jędrzeja Srebry własnej w jednym terminie w dniu 13 marca 1889 o godzinie 10 i pół z rana w sądzie za cenę szacunkową oraz i wywołania 180 złr. 45 ct. aw. lub poniżej takowej wadyum 10 złr. wa.

Kuratorem dla wierzycieli późniejszych i niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Benedykt Kruźla w Karwodrzy.

Resztę warunków protokół oszacowania wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tuchów, dnia 20 grudnia 1888.

L. 2456 (816 3—)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda dnia 13 marca 1889 i dnia 10 kwietnia 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Ostrów l. 90, Michała Stebelskiego własną, na zaspokojenie pretensyi Ogólnego rolniczo-kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 73 złr. 82 ct. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną.

Cena wywołania 300 złr., wadyum 30 złr. w. a.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 30 sierpnia 1888.

L 7671. (615 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 13 marca i 10 kwietnia 1889 zawsze o 10 godz. rano w budynku sądowym realność pod n. 234 w Czajkowicach położoną, Michała Srokowskiego własną, i realność pod n. 477 w Czajkowicach położoną, Józefa Sobolewskiego własną, celem zaspokojenia pretensyi Towarz. zaliczkowego w Rudkach 50 złr. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej kwoty jaką wynosi pretensya Tow. zalicz. sprzedaną.

Cena wywołania 300 złr. i 165 złr.

Wadyum 10 prc.

Bliższe warunki, protokół opisania i protokół oszacowania, przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kurator p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 5 stycznia 1889.

L. 3582. (614 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 13 marca i 10 kwietnia 1889 zawsze o 10 godz. rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi grunt. dla Nechowic l. 19 objętą, Hryńka Dytiuka własną, celem zaspokojenia pretensyi Tow. zal. w Rudkach 50 złr. z pn.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania, jednak nie niżej kwoty jaką wynosi pretensya Tow. zalicz. sprzedaną.

Cena wywołania 155 złr.

Wadyum 15 złr. 20 ct.

Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 21 września 1888.

L. 52870. (542 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 28 złr. 35 ct., 28 złr. 35 ct., 28 złr. 35 ct., 28 złr. 35 ct. i 261 złr. 82 ct. z pn., odbędzie się dnia 14 marca i 29 kwietnia 1889 każdym razem o godz. 11 przed poł., przymusowa licytacya do Józefy Halickiej i spadkobierców śp. Stanisława Legieżyńskiego, wedle dom. 39, pag. 41 i 42, n. 8, 9, 11 haer. należącej realności pod l. 212⁴⁄₄ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania 2694 złr. lub przynajmniej za tę cenę, na drugim nawet niżej ceny wywołania 2694 złr. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 269 złr. 40 ct. złożonę być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 30 września 1888 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Sołowij kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Krosiński mianowany został.

We Lwowie, dnia 12 stycznia 1889.

L. 10794. (47 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dwóch terminach, a to dnia 14 marca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 80 według wyk. hip. 118 i połowy 119 gminy Cieniowa, Hryńka Liber własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi pto 183 złr. 1 ct. w. a.

Cena wywołania 172 złr. 50 ct.

Wadyum 17 złr. 25 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem p. Franciszek Bobowski w Gródku.

Gródek, dnia 13 listopada 1888.

L. 5702. (555 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie w kwocie 653 złr. 98 ct. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa relicytacya realności pod l. k. 54 w Plebanówce, wyk. hip. 104 objętej, Ignacego Krychowicza własnej, na dniu 14 marca 1889 o godz. 10 przed poł. w tut. sądzie nawet niżej ceny szacunkowej.

C8nę wywołania stanowi wartość szacunkowa, 8285 złr., zaś wadyum 10 pr. tej kwoty.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania sprzedać się mającej realności, można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Trembowla, 20 listopada 1888.

L. 11726. (489 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, iż celem zaspokojenia wierzytelności austro-węgierskiego banku 28148 złr. 60 ct. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Russowa, w pow. śniatyńskim leżących, zapisanych w wyk. hip. l. 4, urzędu hip. w Kołomyi, dłużnika Józefa Teodorowicza własnych, w jednym terminie dnia 20 marca 1889 o godz. 10 rano w B. VI. tegoż sądu, na którym dobra te poniżej ceny szacunkowej, za jakąbądź cenę pozbyte będą.

Wadyum wynosi 8000 złr.

Reszta warunków i wyciąg tabularny w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został dr. Maramorosz z substytucyą dra Zakrzewskiego.

Kołomyja, dnia 27 października 1888.

L. 17349 (883 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiego banku zaliczkowego w kwocie 50 zł. wa. zpn., odbędzie się dnia 26 lutego 1889 i dnia 26 marca 1889 o godz. 11 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Ołeksy Fedyka własnej wyk. hip. 90 gminy kat. Pasieczna objętej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 350 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 35 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel w Stanisławowie.

Staaisławów, 13 października 1888.

L. 18358 (893 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Romana Matyiszyna w kwocie 270 zł. wa. z pn. sprzedaną zostanie połowa realności pod nr. 11 na Podzameczu w Stryju wedle Dom. IV pag 41 n. 3 haer. dłużnika Antoniego Ratyjskiego własna w dniu 25 lutego 1889 i w dniu 26 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano a to na I terminie za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na II terminie i niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 830 zł.

Wadyum 83 zł. wa.

Kuratorem wierzycieli nieznanych adw. dr. Popiel w Stryju.

Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i protokół oszacowania do przejrzenia w registraturze Sądu.

C. k. Sąd powiatowy

Stryj, dnia 7 stycznia 1889.

L. 8763 (895 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Zaleszczykach położonej wedle wyk. hip. l. 236 tejże gminy ciało tabularne stanowiącej dłużnika Jankla Ladenheima własnej na zaspokojenie pretensyi c. k. gal. Prokuratoryi Skarbu imieniem funduszu indemnizacyjnego w kwocie 5 zł. 10 ct. dnia 21 lutego 1889 i 21 marca 1889 każdego razu o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej takowej,

Wadyum wynosi 4 zł. 5 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tab. weszli ustanawia się kuratorem adwokata dr. Emiliana Stoklasy w Zaleszczykach.

Zaleszczyki, 30 grudnia 1888.

L. 2605 (817 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda dnia 13 marca 1889 i dnia 10 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Ostrów l. 23 objętą Iwana Kotyska własną i realność wykazem hip. tej samej gminy l. 37 objętą Michała Kluski Iwanowego własną na zaspokojenie pretensyi Ogólnego rolniczo kred. Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 452 zł. 84 ct. zpn.

Na pierwszym terminie zostaną realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedane.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 30 sierpnia 1888.

L. 8352 (118 3—3)

W dniach 28 marca 1889 i 25 kwietnia 1889 każdym razem o godz. 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod nr. kons. 160 w Krynicy, w powiecie starostwa drohobyckiego położonej objętej wykazem hipotecznym 337 księgi gruntowej gminy kat. Krynica wraz z inwentarzem do tej realności należącym, Ludgardy z Krynickich Dembowskiej własnej na zaspokojenie wierzytelności Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w kwotach 157 zł. 98 ct., 157 zł. 46 ct. i 5968 zł. 94 ct. z pn.

Cena wywołania 56.000 zł.

Realność ta sprzedaną będzie także niżej szacunku przyjętego przy udzieleniu pożyczki 56.000 zł. jednak nie niżej 1.9000

Wadyum 1900 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Michał Fellner c. k. notaryusz w Medenicach.

Medenice, 20 grudnia 1888.

L. 8901. (881 2—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności w Reichenberg, przeciw masie konkursowej Magnusa Peltza przez adw. dra Olszewskiego w Nowym Sączu zastąpionej, pto 285.000 złr. w. a., rozpisaną została ponownie egzekucyjna sprzedaż dóbr Zakopane z przyległościami, w drodze publicznej licytacyi.

Sprzedaż ta odbędzie się w c. k. sądzie obwodowym w Nowym Sączu w dwóch terminach licytacyjnych, mianowicie w dniu 9 maja i 13 czerwca 1889, każdym razem o godz. 10 rano pod następującemi warunkami licytacyjnemi, uchwałą c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 11 stycznia 1888 l. 21724 i c. k. sądu najwyższego z dnia 2 maja 1888 l 4738, ustanowionymi:

1. Przedmiot licytacyi stanowią wpisane w księdze tabuli krajowej dom. 364, pag. 415, własność Magnusa Peltza stanowiące i na tegoż imię zapisane, obecnie do masy konkursowej tegoż należące dobra tabularne pod nazwą „Zakopane czyli Kościelisko", wraz z przyległościami Bukowina, Brzegi, Białka, Dembno, Stare Bystre, Międzyczerwone, Olsza, Ratułów, nadto z przyległościami Groń, Gronków, Leśnica, Maruszyna i Zubsuche, zaintabulowanemi w księgach hipotecznych tutejszego sądu na rzecz Magnusa Peltza, wedle wyk. hip. l. 570, 562, 504, 542 i 730, ze wszystkimi do tych dóbr należącemi gruntami, zabudowaniami, zakładami fabrycznemi, fabrykami, młynami, prawami dominikalnemi i uprawnieniami, ogółem ze wszystkiemi przynależytościami, w miarę posiadania przysługującego egzekutowi, tudzież odnośnie do stanu hipotecznego i operatu detaksacyi.

2. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość oznaczoną sądowem oszacowaniem w kwocie 380 221 złr. 61 ct. w. a.

3. Przy pierwszym terminie licytacyjnym zostaną powyższe dobra sprzedane tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś przy drugim terminie mogą być takowe sprzedane także poniżej ceny szacunkowej.

4. Każdy chęć kupna mający ma przed rozpoczęciem aktu licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 40.000 złr. wa. w gotówce lub też w papierach państwowych, w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredyt. ziemsk. albo galic. akc. Banku hipot., albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, licząc takowe według ostatniego kursu notowanego w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", albo wreszcie w książeczkach wkładkowych którejkolwiek z kas oszczędności w krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Wadyum nabywcy uważanem będzie jako zadatek i zatrzymanem zostanie w depozycie sądowym, inni licytanci zaś odbiorą swe wadya zaraz po zamknięciu aktu licytacyi, za potwierdzeniem odbioru na protokole licytacyjnym.

5. Nabywca obowiązanym będzie w dniach 30 po doręczeniu mu uchwały, akt licytacyjny prawomocnie zatwierdzającej, jedną trzecią część ceny kupna wraz z 6prc. odsetkami od dnia licytacyi przypadającemi, do depozytu sądowego złożyć.

6. Resztujące dwie trzecie części ceny kupna, do których wliczone być może wadyum, o ile w gotówce złożone zostanie, winien będzie nabywca złożyć do depozytu sądowego w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały, porządek rozdziału ceny kupna między wierzycieli prawomocnie ustanawiającej, a dopóki to nie nastąpi, od tej resztującej ceny kupna 6prc. odsetki z góry od dnia licytacyi aż do dnia uiszczenia w półrocznych ratach do depozytu sądowego składać.

7. Wolno nabywcy porozumieć się względem zapłaty reszty ceny kupna lub względem pozostawienia pretensyi przy hipotece nabytych dóbr, z wierzycielami hipotecznymi, ceną kupna pokrytymi, w takim razie atoli obowiązany jest nabywca najdalej w dniach 14 od terminu zapłaty ustanowionego w ustępie 6. wykazać się przed sądem i przedłożyć zawarte z wierzycielami hipotecznymi we formie pisemnej układy.

Gdyby który z wierzycieli nie chciał przed terminem, ustawą lub umową oznaczonym, przyjąć zapłaty, nabywca będzie obowiązany takową w miarę i na rachunek ceny kupna do zapłaty przyjąć i w terminie uiścić.

8. Nabywca obowiązany jest podać sądowi natychmiast po ukończeniu licytacyi miejsce swego zamieszkania, a gdyby w miejscu siedziby sądu nie miał swojego zamieszkania stałego, obowiązany jest ustanowić do przyjmowania wręczeń i do odbioru pism i uchwał sądowych, autoryzowanego zastępcę prawnego w miejscu siedziby sądu przeprowadzającego licytacyę, zamieszkałego, gdyż inaczej wszelkie uchwały dla nabywcy przeznaczone, w gmachu sądowym afiszowane zostaną ze skutkiem doręczenia takowych do rąk własnych.

9. Wszelkie pożytki i dochody z posiadaniem nabytych dóbr połączone, przechodzą na nabywcę od dnia licytacyi, od którego dnia natomiast nabywca wszelkie od nabytych dóbr przypadające podatki i publiczne daniny, oraz wszelkie z posiadaniem tych dóbr połączone ciężary, z własnych funduszów ponosić będzie obowiązanym.

Oddanie nabytych dóbr w posiadanie nabywcy, nastąpi na jego żądanie i koszt bezzwłocznie po dopełnieniu warunku 5, nawet przed upływem 30-dniowego terminu w tymże ustanowionego, a może nawet być żądanem i będzie zurządzonem zaraz po przyjęciu aktu licytacyi w I. instancyi do sądu i dopełnieniu warunku 5.

10. Skoro nabywca 5 i 6, a względnie 7 warunek licytacyjny dopełni i z tego przed sądem sie wykaże, wydanym mu będzie dekret własności względem nabytych dóbr, na podstawie którego na jego żądanie intabulacya prawa własności do tych dóbr na jego rzecz nastąpi.

Równocześnie zostaną wszystkie ciężary hipoteczne, o ile takowe stosownie do nastąpionego wynikowo porozumienia z wierzycielami przy hipotece nabytych dóbr nadal pozostawione nie będą, z wyjątkiem ciężarów w 12 warunku licytacyjnym wymienionych, ze stanu ciężarów nabytych dóbr wykreślone i na cenę kupna przeniesione i nastąpi zwrócenie nabywcy z depozytu sądowego wadyum, o ile wedle warunku 6 do ceny kupna wliczonem nie zostanie.

11. Dobra na licytacyę wystawione, sprzedane zostają ryczałtowo bez poręczenia i ewikcyi tudzież bez obowiązku do wynagrodzenia za zniesione lub wykupione świadczenia urbaryalne i inne daniny.

Nabywca tylko do tego nabył prawa, co w operacie detaksacyi opisanem i jako przynależność dóbr tabularnych oszacowanem zostało.

Nabywca obowiązanym jest należytość od przeniesienia majątku, dalej wszelkie w jego interesie i na jego rzecz spowodowane czynności urzędowe jak niemniej koszta połączone z wniesieniem podań odnośnych do sądu, ponosić z własnych funduszów bez regresu do masy egzekucyjnej i bez wliczenia w cenę kupna.

12. Następujące ciężary mianowicie:

1. intabulowany pod dniem 1 grudnia 1826 do l. 30999 wedle dom. 113, pag. 202, obowiązek dostarczania dziesięciny, drzewa opałowego i budowlanego, meszne, tudzież do świadczeń w pieniądzach lub naturze, które dotąd z tych dóbr poddanym, księżom, szkołom albo klasztorom świadczono, dalej prawa patronatu z wszelkiemi prawami i obowiązkami;
2. intabulowany pod dniem 2 października 1839 l. 30558 dom. 364, pag. 200 obowiązek do utrzymania wybudowanego w Zakopanem kościoła i zabudowań kościelnych, do zapłacenia rocznie po 60 złr. m. k. proboszczowi, tudzież innych danin na rzecz kościoła i proboszcza w Zakopanem, obowiązany jest nabywca przejąć bez potrącenia z ceny kupna.

13. Wszystkie warunki licytacyjne uważane są jako esencyonalne.

Jeżeli nabywca choćby tylko jednego z niniejszych warunków, wcale lub niezupełnie, albo niepunktualnie w zakreślonym terminie wypełnił, natenczas przepada złożone przezeń wadyum na rzecz wierzycieli hipotecznych i zużytem będzie na zaspokojenie ich pretensyj w miarę porządku hipotecznego.

Dobra, niepunktualnemu a względnie wiarołomnemu nabywcy sprzedane, zostaną nadto na żądanie któregokolwiek z wierzycieli hipotecznych w drodze relicytacyi przy jednym tylko terminie i poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane, a nabywca wiarołomny czyli niepunktualny odpowiedzialny jest za wszelkie stąd powstałe koszta i niebezpieczeństwo, jakoteż za ewentualną różnicę w cenie kupna, tudzież za wszelką w skutek niedopełnienia warunków licytacyjnych powstałą dalszą szkodę, swoim ruchomym i nieruchomym majątkiem, a również nie będzie miał prawa do wliczenia wadyum lub do żądania ewentualnej nadwyżki w cenie kupna.

Jezeliby nabywca niepunktualny czyli wiarołomny już był wprowadzony wposiadanie nabytych dóbr zarządzonem i przeprowadzonem będzie na proste żądanie któregokolwiek z wierzycieli hipotecznych przez komisyę sądową i bez względu na założony środek prawny, który nie będzie miał mocy wstrzymującej wyrugowanie nabywcy z posiadania nabytych dóbr, a odebrane jemu dobra oddane będą aż do dalszego sądowego zarządzenia proponowanemu przez prowzącego sekwestrowi w zarząd i administracyę, a nabywcy nie będzie przysługiwało prawo wniesienia zarzutów od osoby w taki sposób proponowanego sekwestra.

14. Wyciągi hipoteczne, tudzież operat detaksacyi niemniej niniejsze warunki licytacyjne przejrzane być mogą w registraturze c. k. Sądu obwodowego o zaległych podatkach, daninach, należytościach, mogą chęć kupna mający przekonać się w c. k. Urzędzie podatkowym w Nowym Targu.

O rozpisaniu powyższej licytacyi zawiadamia się wszystkie strony interesowane do rąk własnych, a nadto dla zastępywania wierzycieli za granicą mieszkających, tudzież dla tych, którzyby po dniu 12 grudnia 1888 jako dniu wystawienia wyciągów hipotecznych, prawo hipoteczne nabyli lub którymby uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu nie mogła być doręczoną, ustanawia się kuratora w osobie pana adw. dra Wasikiewicza z substytucyą pana adw. dra Mieczysława Chlebowskiego w Nowym Sączu.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, dnia 19 stycznia 1889.

L. 4796. (971 2—3)

W celu obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu w Kozłowie, połączonej z drobną sprzedażą znaczków stemplowych i blankietów wekslowych tudzież kollekturą loteryjną dla ciągnień w Lwowie, rozpisuje się konkurencyjną rozprawę za pomocą pisemnych ofert na dzień 5 marca 1889 r.

Obrót tej hurtownej sprzedaży tytoniu wynosił w czasie od 1 stycznia 1888 do końca grudnia 1888:

1) w tytoniu . . . 11673 złr. 81 ct.
2) w znaczkach stemplowych i blankietach wekslowych . 78 złr. 69 ct.
razem . . . 11752 złr. 50 ct.
3) Dochód z kollektury loteryjnej po $5^1/_2$ prowizyi wynosił w latach 1886, 1887 i 1888 w przeciągu rocznie 62 zł. 97 ct.

Dla zabezpieczenia odpowiedniego prowadzenia kollektury i załatwiania innych z nią połączonych spraw loteryjnych, potrzebną jest kaucya w wysokości 200 złr.

Pisemne oferty zaopatrzone w wadyum w kwocie 120 złr., mogą być wniesione do c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu najpóźniej do 2 godz. po południu, dnia 4 marca 1889

Bliższe warunki konkurencyi przejrzane być mogą w c. k. powiat. Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

C. k powiatowa Dyrekcya skarbu.
Tarnopol, 5 lutego 1889.

L. 21256. (917 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 625 złr. a. w. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służących udziałów szybowych, a to:

25 prc. udziału w szybie nr. 457; 10 prc. udziału w szybie nr. 363; 66 2/3 prc. udziału w szybie nr. 3695; 35 prc. udziału w szybie nr. 3222 i całego szybu nr. 42 recte 1564 w Borysławiu położonych, ciała tabularnego nie stanowiących, Dawida Ruhdörfora własnych, na rzecz Mojżesza Siebermana w dniach 11 marca i 29 kwietnia 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Udziały szybowe i szyb cały sprzedane zostaną w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 5200 złr. aw, w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 D. p. p.

Zakład wyaosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli, mianowano adw. dra Apfla w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Drohobycz, dnia 14 listopada 1888.

L. 15114 (975 2—3)

Dnia 20 lutego 1889 powyżej ceny szacunkowej lub za takową zaś dnia 27 marca 1889 nawet niżej takowej odbędzie się w tut. Sądzie zawsze o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya południowej połowy realności pod nr. 247 1/4 w Śniatynie ciała tabularnego niestanowiącej Joela Jagera własnej na rzecz Leony Klugmanowej pto 155 złr. 52 ct. zpn.

Cena wywołania 200 złr.
Wadyum 20 złr.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Śniatyn, dnia 17 grudnia 1888.

L. 9812. (952 2—3)

Celem wydobycia na rzecz Jakóba Schwarza dłużnej kwoty 2000 złr. z pn., odbędzie się w dniach 11 marca i 29 kwietnia 1889, a to każdym razem o godz. 10 przed poł. w sądzie tutejszym, egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi 2/4 części realności pod lk. 24/501 w Jaworowie położonej, dłużnika Jakóba Leizora Guttmanna jak Dom. I, pag. 280, n. 4 haer. własnych i egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy sumy 400# dukatów w złocie, wedle Dom Tom. I, pag. 280, n. 4 i 6 on., na całej powyższej realności dla dłużnika Jakóba Leizora Guttmanna ciężącej, z tem, że na pierwszym terminie powyższe dwa przedmioty sprzedane będą tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim terminie także i poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 2/4 części realności stanowi kwota 2351 złr., zaś cena wywołania połowy sumy 400# dukatów stanowi kwota 1000 złr.

Wadyum zaś wynosi 10 prc. od każdego sprzedać się mającego przedmiotu.

Bliższe warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tus. registraturze przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.
Jaworów, 31 grudnia 1888.

L. 6275 (918 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dukli zawiadamia, że 7 marca i 4 kwietnia 1889 każdym razem o 10 godz. rano odbędzie się licytacya trzech kawałków gruntu pod l. k. 125 w Lubatowce położonych własnością dłużnika Romana Zimy będących i ciała hipotecznego nie stanowiących razem na 120 złr. wa. ocenionych na rzecz Michała Kilara celem zaspokojenia pretensyi 38 złr. 15 ct. w. a. zpn.

Wadyum 12 złr. w. a.

Resztę warunków protokół opisania i ocenienia można przeglądnąć w registraturze sądowej.

Dukla, dnia 26 grudnia 1888.

L. 8669 (944 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łopatynie przeprowadzi w dniach 11 marca i 12 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż ciała hipotecznego wyk. hip. l. 746 księgi gr. gminy Stanisławczyk objętego dłużnika Josla Peczenika własnego na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Radziechowie stowarzyszenia zarej. z nieograniczoną poręką pto 228 złr. 11 ct. wa. zpn., które na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy drugim zaś terminie także niżej tej ceny sprzedane zostanie.

Cena wywołania 350 złr.
Wadyum 35 złr.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania jako też bliższe warunki licytacyi mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem Pana Leona Holzera c. k. notaryusza w Łopatynie.

Łopatyn, 26 stycznia 1889.

Z. 6248 (954 2—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte im Zmigrod wird bekannt gemacht, dass zur Befriedigung der Forderung des G. Neidlinger in Wien pto 12 zl. s. N. G. die exekutive Feilbietung der den Schuldnern Aron und Ides Roth eigentümlichen sub Nr. 307 in Zmigrod gelegenen laut Grundbuchseinlage 440 einen Tabularkörper bildenden Realität am 6 März, 4 April 1889 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts um den Schätzungswerth von 120 fl. ausgerufen, bei dem ersten Feilbietungstermine nicht unter, bei dem zweiten aber auch unter dem Schätzungswerthe hintangegeben wird.

Das Vadium beträgt 10 Perzent das Ausrufungspreises, die übrigen Lizitations Bedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Zmigrod, am 30 Dezember 1888.

L. 16852 (943 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zofii Wasylów to jest kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 16 zł. 13 ct., 2 zł. 82 ct., 11 zł. 32 ct., i t. d. odbędzie się dnia 12 marca 1889 i dnia 9 kwietnia 1889 o godz. 10 rano w tusądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Bunia Michajłowego własnej wyk. hipot. l. 155 gminy kat. Chomiaków objętej pod lk. 113 położonej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 105 zł. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 10 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Michał Fischler w Stanisławowie.

Stanisławów, 30 września 1888.

L. 7813. (813 2—3)

W sprawie egzekucyjnej Chaima Skóreckiego w nieobjętej masie spadkowej Karola Korzeniowskiego, przez adw. dr. Chajesa zastąpionej, pto 100 złr. aw. z pn., odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach, tj. dnia 14 marca i 24 kwietnia 1889 zawsze o godz. 10 przed poł., przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 17 w Brokocimie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 2890 złr.
Wadyum 289 złr.

Bliższe warunki i akt szacunku można w sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 18 października 1888.

L. 10531 (931 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 50 zł. wa. zpn. przymusowa sprzedaż 3/4 części realności pod l. kons. 307 w Uhnowie położonej wyk. hip. l. 488 księgi grunt. gm. kat. Uhnów objętej dłużniczki Maryi Sierpińskiej własnej w tutejszym c. k. Sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Bartłomieja Kamińskiego dnia 4 mara i 4 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi wartość 90 zł.

Wadyum wynosi 9 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony pan Julian Celewicz z Uhnowa

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Uhnów, 29 grudnia 1888.

L. 5086 (932 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 6 marca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 3 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności wykazu hipotecznego nr. 25 i 238 księgi gruntowej Wojniłów jednej niewydzielonej połowy wyk. hip. nr. 237 tej księgi objętej Jacia Durkała własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 75 zł. 2 ct. z pn.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Wincentego Czechowicza w Wojniłowie.

Wojniłów, 23 listopada 1888.

L. 1094 (924 2—3)

Dnia 12 marca i 25 kwietnia 1889 każdym radem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna przymusowa licytacya realności pod lk. 6 w Koniuszkach położonej, według wykazu hipotecznego l. 1 Stefana i Anny Andruszków własnej celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 109 złr. 54 ct.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Józefa Gromnieckiego ck. notaryusza w Niżankowicach.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Niżankowice, 19 czerwca 1888.

L. 2040 (920 2—3)

Dnia 13 marca i 24 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna przymusowa licytacya realności w Młodowicach położonej według wykazu hipot. l. 84 Michała Podbilskiego własnej celem zaspokojenia wierzytelności Chaima Spinnera w kwocie 9 zł. 20 ct. z pn.

Cena wywołania 205 zł. 50 ct,

Wadyum 20 zł. 55 ct.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Dańka Łyska z Młodowic.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, 28 czerwca 1888.

L. 5726 (886 2—3)

C. k. Sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż na dniu 7 marca i 4 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Bazia Borsuka własnej, w Czechowie położonej, wyk. hip. l. 195 gminy katastralnej Czechowa objętej w tutejszym Sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi na zaspokojenie resztującego jeszcze kapitału 80 zł. wa. z pn. z tem, że na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na drugim nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa jakoteż wywołania 500 zł. wa.

Wadyum wynosi 50 zł. wa.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został kurator Semen Maryasz w Czechowie.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Gwoździec, dnia 15 grudnia 1888.

L. 7979. (790 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie rozpisuje w celu zaspokojenia wierzytelności Hermana i Racheli Grosskopf w kwocie 259 złr. a.w. z pn., publiczny przymusowy targ należących do dłużnika Michała Szumińskiego realności lwh. gminy Złoczów, 826, 898 i 1032 objętych, ne kwotę 145 zł. 22½ ct. aw. oszacowanych, na dnie: 18 marca i 15 kwietnia 1889 zawsze o godz. 10 przed poł., z dodatkiem, że realności te na pierwszym terminie przynajmniej za cenę szacunkową, na drugim zaś terminie także niżej tej ceny, jednak nie niżej 2/3 części ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

Wyciąg hipoteczny i akt oszacowania, mogą być przejrzane w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych, jest adw. dr. Mijakowski z zastępstwem adwokata dra Billeta w Złoczowie.

Złoczów, dnia 23 stycznia 1889.

L. 5848 (953 3—3)

W dniach 1go i 21 marca 1889 o godzinie 10 rano odbędzie się w ck. Sądzie powiatowym w Niemirowie publiczna sprzedaż realności pod l. 97 w Radrużu położonej wykazem hip. l. 101 objętej, Jewki Pyk i Maryi Rab własnej na zaspokojenie pretensyi Izydora Kinasa w kwocie 10 złr. wa. z przynależytościami.

Cena wywołania jest 185 zł.

Wadyum 18 zł. 50 ct.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny, i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu powyższego.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem Stefana Tarnawskiego z Radruża.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów, 13 grudnia 1889.

L. 17659 (961 3—3)

C. k. Sąd pow. mej. deleg. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz ck. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w likwidacyi 14 rat po 9 zł. wa. zpn. licytacya realności Franciszki, Maryanny, Józefy, Agnieszki i Szymona Dyankiewiczów tudzież Katarzyny z Dyankiewiczów Wojnarowiczowej własnej wyk. hip. 58 gm. Krzywczyce objętej na dzień 28 lutego 1889 i na dzień 28 marca 1889 zawsze o godz. 11 rano w biurze II.

Cena wywołania 300 zł. wa.

Wadyum 30 zł. wa.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lill,

Lwów, dnia 26 grudnia 1888.

L. 202 (951 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Białej zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Karola Gürtlera, tudzież niewiadome lub urodzić się mogące potomstwo Berty Schmidtowej, że przeciw nim i spól. Józef Neumann wniósł pod dniem 9 stycznia 1889 l. 202 pozew o wykreślenie prawa poboru procentów za czas od 1 listopada 1874 do 1 listopada 1880 od kwoty 4000 zł. pod poz. 5 i 7 realności lwh. 380 ks. gr. gm. kat. Lipnik zaintabulowanego, że dla nich ustanowiono adw. dr. Rosnera kuratorem, oraz, że do ustnej rozprawy wyznaczono termin na dzień 28 lutego 1889 o godzinie 10 z rana.

Wzywa się przeto Karola Gürtlera i potomstwo Berty Schmidtowej, ażeby do ustanowionego kuratora się zgłosili i temu odpowiednią informacyę udzielili lub sobie innego obrońcę obrali, w przeciwnym bowiem razie wynikające ztąd skutki sami sobie przypisać będą winni.

Biała, dnia 22 stycznia 1889.

L. 946 (949 3—3)

S p r o s t o w a n i e

Tutejszo sądowy edykt z dnia 5 stycznia l. 7673 w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Rudkach przeciw Wasylowi Pilipczakowi pto 100 zł. z pn. w numerach Gazety Lwowskiej 26, 27 i 28 umieszczony, prostuje się o tyle, że egzekut nazywa się „Pilipczak“ a nie jak mylnie wydrukowano „Piliperak“.

Rudki, dnia 9 lutego 1889.

L. 5727 (887 3—3)

C. k. Sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż na dniu 7 marca i 4 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się przymusowa sprzedaż realności Pałahny z Andrusiaków Ostrowskiej własnej w Furce położonej wyk. hip. l.493 gminy katastralnej Turka objętej w tutejszym Sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi na zaspokojenie 15 rat po 9 zł. wa. z pn., z tem, że na pierwszym terminie za lub wyżej ceny, zaś na drugim nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa jakoteż wywołania 600 zł. wa.

Wadyum wynosi 30 zł. wa.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony został kurator Wasyl Czerwiński z Turki.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Gwoździec, dnia 15 grudnia 1888.

L. 8000 (890 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 8 marca 1889 za i poniżej ceny szacunkowej licytacya realności według wykazu hip. l. 80 księgi gruntowej gminy Artasów mał. Ołeksy, Hanuśki i Iwana i pełn. Nazarka Senia Wołkunów-własnej, na rzecz ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 292 złr. 16 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 1600 złr. wadyum 160 złr. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Kulików, dnia 31 grudnia 1888.

L. 13574 (43 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 72 złr. 50 ct. wa. zpn. na rzecz Markusa Lorbera, odbędzie się dnia 5 lutego 1889 i 12 marca 1889 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Mojżesza Friedmana, a obecnie jego spadkobierców położonej w Tarnopolu l. 373.

Cena wywołania poniżej której realność ta na tych dwóch terminach sprzedaną nie będzie wynosi 336 złr. 7 ct. wa.

Wadyum 33 złr 60 ct. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli hipotecznych którzyby po opisaniu powyższej realności prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono na ich koszt i niebezpieczeństwo na podstawie uchwały z dnia 31 marca 1886 l. 2254 kuratorem ad actum p. adwokat dr. Leiblingera, a p. adwokata dr. Blausteina zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 9 grudnia 1888.

L. 11566 (559 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi ck. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi a to 10 rat pożyczkowych po 19 zł. 19 ct. i reszty kapitału w kwocie 243 zł. 13 ct. wa. z pn., odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 45 gminy Homrzysk objętego wedle karty B. poz. 1 dłużniczki Julianny z Mirków Gomulcowej własnego na kwotę 1266 zł. 80 ct. oszacowanego w dwóch terminach, mianowicie w dniu 12go marca 1889 i w dniu 12go kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 126 zł. 68 ct. aw.

Wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hip., tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, 7 grudnia 1888.

L. 6286 (855 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Izaka Einhorna w Tarnowie w sumie 300 zł. wa. z pn., odbędzie się w gmachu tegoż Sądu egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nk. 12, 137 i 132 w Binarowy położonej stanowiącej ciało hipoteczne Franciszka Oneissa własnej w dniach 5 marca 1889 i 8 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cenę wywołania stanowi szacunek sprzedać się mającej realności w sumie 7014 zł. wa.

Wadyum wynosi 701 zł. 40 ct. wa.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze pomienionego Sądu.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono dr. Karola Neumanna adwokata w Gorlicach.

C. k. Sąd powiatowy

Biecz, 10 grudnia 1888.

L. 12519 (462 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 6 zł. w. a. z pn. ex majori 28 zł. wa. przymusowa sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 25 księgi grunt. kat. Iwaczów górny objętego, dłużnika Mikołaja Bohatiuka własnego w tut. ck. Sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz Samuela Safira dnia 13 marca 1889 i 10 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym terminie realność ta za cenę wywołania 210 złr. w. a. lub wyżej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedną zostanie.

Wadyum wynosi 10-prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipot. realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Tarnopol, dnia 30 czerwca 1888.

L. 51077 (906 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności w trzech kwotach po 875 złr. i w kwocie 23934 złr. 22 ct. wa. z przyn. odbędzie się dnia 4 kwietnia i 2 maja 1889 każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacya do Marceli Papara wedle wyk. hip. l. 158 śródm. karta B. poz. 6 należącej realności pod l. 181 m. we Lwowie położonej, że na pierwszym terminie realność ta tylko wyżej ceny wywołania 67919 złr. lub przynajmniej za tę cenę, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny wywołania, jednak nie niżej ⅓ części ceny wywołania to jest kwoty 22.639 złr. 67 ct. wa. sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 6791 złr. 90 ct. złożoną być ma, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 22 września 1887 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dziubiński kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Dulęba mianowany został.

We Lwowie, dnia 5 stycznia 1889.

L. 21424 (894 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kred. włość. w likwidacyi to jest 7 rat po 6 złr. 50 ct. w dniach 10 lutego i 10 sierpnia roku 1885, 1886, 1887 i 10 lutego 1888 zapadłych z 10 prc. odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty jakoteż resztującego kapitału 79 złr. 29 ct. z 12-prc. od 10 lutego 1888 zpn. odbędzie się dnia 5 marca 1889 i dnia 2 kwietnia 1889 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Onufrego Krechowieckiego własnej wyk. hipot. 128 w całości i l. 125 w 1/3 części gminy kat. Mykietyńce objętej która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 606 złr. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 60 złr. 60 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński w Stanisławowie.

Stanisławów, 22 grudnia 1888.

L. 6556 (769 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż 2/4 części realności pod lk. 155 w Czańcu położonej lwh. 155 objętej na pokrycie pretensyi Pawła Bakalarskiego w sumie 550 złr. wa. zpn. w sądzie w 2 terminach w dniach 15 marca 1889 i 26 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana.

Cena wywołania 649 złr. 30 ct. aw.

Wadyum 64 złr. 93 ct.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

Kęty, 18 grudnia 1888.

L. 6526 (770 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności w Nowej wsi ad Kańczuga pod nk. 54 położonej lwh. 194 objętej na pokrycie pretensyi Jana Bujaska w sumie 202 zł. z pn. w Sądzie w 2 terminach w dniach 14 marca 1889 i 25 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10tej z rana

Cena wywołania 171 zł. 50 ct.

Wadyum 30 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono notaryusza Juliana Sporna z Kęt.

Kęty, 17 grudnia 1888.

L. 7626 (889 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 8 marca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 5 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wykazu hip. l. 84 księgi gruntowej gminy Czystynie Feliksa Mazura własnej, na rzecz Czerny Fraenkel pto 400 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 1420 zł.

Wadyum 142 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć wolno w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Kulików, dnia 22 grudnia 1888.

L. 6425 (929 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Chajma Tennenbauma w kwocie 23 złr., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 457 księgi głównej gminy katastralnej Budziwój objętej, na imię Marcina Szczupiela zaintabulowanej w dniach 18 marca i 29 kwietnia 1889, każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, 30 grudnia 1888.

L. 32034 (911 1—3)

C. k. Sąd krajowy krakowski podaje do wiadomości, iż dnia 18 marca 1889 i 15 kwietnia 1889 o godzinie 10 rano odbędzie się w tymże sądzie w biórze pod nr. 4 przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę sumy hipotecznej 113 rubli, zaintabulowanej na rzecz niewiadomego z miejsca pobytu Hieronima Chelińskiego na realności pod l. 43 dz. III w Krakowie.

Cenę wywołania stanowi wartość nominalna, poniżej której sprzedaż dopiero na drugim terminie nastąpić może.

Wadyum przez licytantów przed licytacyą złożyć się mające wynosi 20 złr. wa. gotówką

Reszta warunków licytacyjnych przejrzaną być może w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiono adw. dr. Abłamowicza w Krakowie.

Kraków, 31 grudnia 1888.

L. 2875 (443 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, a to w ilości 10 rat po 5 złr. 60 ct. i resztującego kapitału 86 złr. 7 ct. wa zpn., zostanie realność pod lk. 76 w Spasie położona, wykazem. hip. l. 105 objęta na imię Ettli z Kalbów Lehrer wpisana dnia 19 marca 1889 i dnia 29 kwietnia 1889 o godzinie 10 przed południem na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 200 złr. wa. na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Zakład wynosi 20 złr. wa.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 24 maja 1888 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o takowej uwiadomieni nie zostali do rąk kuratora p. Maryana Władyczyńskiego w Staremmieście i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy

Staremiasto, dnia 25 września 1888.

L. 7260 (227 1—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 20 marca 1889 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 25 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. według wyk. hip. l. 1667 w Busku na Wolanach położonej dłużników Eudoki, Ołeksy, Aleksandry, Łukasza, Teodory Kseńki Zabuskich i Anny Czabaj własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 450 złr. aw. zpn.

Cena wywołania wynosi 600 złr. aw.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 7 czerwca 1887 wpisanych ustanawia się kuratorem p. Mikołaja Domkowicza z Buska ze substytucyą p. Aksentego Dembickiego.

Busk, dnia 10 listopada 1888.

L. 2161 (921 1—3)

Dnia 13 marca i 24 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 11 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacya realności pod l. 37 w Stromowicach położonej, według wykazu hipotecznego l. 51 i 85 Gabriela Megiesa własnej celem zaspokojenia wierzytelności Rachli Stock w kwocie 70 zł. wa.

Cena wywołania 2115 zł. 28 ct.

Wadyum 211 zł. 53 ct.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Seńka Bryckiego z Stromowiec.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, 26 czerwca 1888.

L. 19190 (960 1—3)

C k. Sąd powiatowy m. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez c. k. uprz. gal. zakład kredyt. włość w likwid. wywalczonej sumy 207 zł. 54 ct. wa. z pn. publiczną licytacyę realności Jurka Suszki własnej, w wyk. hip l. 192 gminy Remenów zapisanej na dzień 14 marca 1889 i na dzień 11 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze II.

Cena wywołania 600 zł.

Poręczne 60 zł.

W pierwszym terminie można tę realność nabyć za, lub wyżej ceny szacunkowej, w drugim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze; kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Bliziński.

Lwów, 7 stycznia 1889.

L. 559 (962 1—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez c. k. uprz. gal. zakład kred. włość. wywalczonej sumy 50 zł. wa. z pn. publiczną licytacyę realności Kiryły, Maryi i Michała Kapuściaków własnej, w wyk. hip. l. 69 gminy Remenów zapisanej na dzień 14 marca 1889 i na dzień 11 kwietnia 1889 każdym razem o godz. 10 rano w biurze.

Cena wywołania 600 zł.

Poręczne 60 zł.

W pierwszym terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej tej ceny.

Resztę warunków protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w ts. registraturze, kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat Lill.

Lwów, 17 stycznia 1889.

L. 15468 (963 1—3)

Ck. Sąd powiatowy miej. del. S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytow. włość. w likwidacyi we Lwowie sumy 210 zł. 51 ct. wa. zpn. licytacyę realności Leona, Stanisława, Teodora, Wiktoryi, Józefa, Maryi Jana i Anny Rybców własnej, wyk. hipot. 556 gminy Jaryczów nowy objętej na dzień 14 marca 1889 i na dzień 11 kwietnia 1889 zawsze o godzinie 10 rano w biórze II.

Cena wywołania 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipot. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bliziński.

Lwów, dnia 19 stycznia 1889.

L. 9846 (915 1—3)

Jasielski Sąd powiatowy miej. delegowany ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Naftalego Silbermanna 26 zł., odbędzie się publiczna sprzedaż realności lwh. 213 gminy Kołaczyce Tekli, i Antoniego Kaszowiczów własnej dnia 15 marca i 25 kwietnia 1889.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warnków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Jasło, 3 stycznia 1889.

L. 3501 (922 2—3)

Dnia 13 marca i 24 kwietnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna przymusowa licytacya realności w Młodowicach położonej według wykazu hipotecznego l. 90, 91, 92 Katarzyny Hryniszyn własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego rolnego w kwocie 180 zł.

Cena wywołania 1548 zł.

Wadyum 155 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania, jednak nie za niższą cenę jak taką w której wszystkie hipoteczne wierzytelności pokrycie znaleść będą mogły.

Kuratorem niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Józefa Gromnickiego.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, dnia 28 lipca 1888.

L. 72 (933 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzie 10 rano dnia 13 marca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 12 kwietnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 18 w Siwce położonej, wyk. hip. nr. 234 i 233 ks. gr. Siwka objętej, Jurka, Iwana, Matwija, Michała i Ołeksy Łysów własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskieco we Lwowie pto 89 zł. 19 ct. z pn.

Cena wywołania 400 zł. wa.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Wincentego Czechowicza w Wojniłowie.

Wojniłów, 12 stycznia 1889.

Wyroki prasowe.

(496)

Das k. k. Landesgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4. Jänner 1889, Z. 61, die Weiterverbreitung der in Klagenfurt ausgegebenen Flugschriften: „Castiti gospod!“ und „P. n. gospodom slovenskim državnim poslancem na Dunaji“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22. December 1888, Zahl 6775, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Corriere di Gorizia“ Nr. 150 vom 15. December 1888 wegen des Artikels „L'arrestato di Miramar“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 22. December 1888, Z. 1493/11322 und 1494/11323, die Weiterverbreitung der Nr. 2533 der Zeitschrift „Il Piccolo“ vom 15. December 1888 wegen des Artikels „Due parole alla Zeitung“, dann der Nr. 4177 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 15. December 1888 wegen des Artikels „Morte improvvisa di un patrioto italiano“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 17., 20., 22. und 25. December 1888, Z. 1478/11192, 1477/11191, 1479/11193, 1486/11279, 1502/11390 und 1518/11500, die Weiterverbreitung der nachstehenden ausländischen Druckschriften verboten: der Nr. 211 der in Rom und Mailand erscheinenden Zeitschrift „La Commedia umana“ vom 15. November 1888 wegen des Artikels „Rassegna di Fiaschi“ nach §. 63 St. G.; der Nr. 8049 der Zeitschrif „Il Secolo ddto. Mailand 2 — 3. September 1888 wegen des Artikels „Dall' Italia Irredenta. Trieste, 31 Agosto“ nach §. 65 a St. G.; der Nr. 8123 derselben Zeitschrift vom 16. November 1888 wegen des Artikels „Trieste Italiana“ nach §. 58 c St. G.; der Nr. 301 der Zeitschrift „Corriere della Sera“ ddo Mailand, 30—31. October 1888 wegen des Artikels „La fin d'un monde“ nach §. 64 St. G.; der Nr. 48 der Zeitschrift „Conversazioni della Domenica“ ddo. Mailand, 25. November 1888, wegen des Artikels „Mando leggiero“ nach den §§. 63 und 64 St. G., endlich der Druckschrift „Alcune Ruine di Maro Cornacchia — Bologna Tipografia Fava. Garagnani 1888“ wegen des Artikels „Alla Romagna“ nach §. 303 St. G. und wegen des Artikels „Sull' Adriatico“ nach §. 65 a St. G.

---

(535)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 3 der periodischen Druckschrift: „Der Floh“ vom 20. Jänner 1889 auf Seite 2 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Canonistisches“ seinem ganzem Inhalte nach das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 21. Jänner 1889.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des auf der zweiten Seite der Nr. 87 der periodischen Druckschrift: „Wiener Kladderadatsch“ vom 15. Jänner 1889 enthaltenen Gedichtes mit der Aufschrift: „Der Carneval“ in der 3. Strophe in den letzten Zeilen das Vergehen nach §§. 491 bis 493 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 21. Jänner 1889.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß das auf Seite 5 der Nr. 3 der periodischen Druckschrift: „Wiener Caricaturen“ vom 20. Jänner 1889 enthaltene Bild mit der Unterschrift: „Maskenballgruppen, in den Geschäftspausen“ in der Mittelgruppe das Vergehen nach §. 516 St. G. und das ebenda auf Seite 8 mit der Aufschrift: „Carnevalfiguren“ in der Hauptgruppe das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 21. Jänner 1889.

Z. 29. (832)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 8778 der period. Druckschrift: „Neue freie Presse“ vom 31. Jänner 1889 auf Seite 10 unter der Rubrik: „Wien, 30. Jänner“ enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Der Tod des Kronprinzen Rudolph“ das Vergehen nach §§. 308—310 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 31. Jänner 1889.

---

(896)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 32 des „Wiener Abendblatt“, Abendausgabe des „Wiener Tagblatt“ vom 1. Februar 1889 auf Seite 2 unter der Aufschrift: „Der letzte Schuß“ enthaltenen Artikels das Verbrechen nach §. 64 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 2. Februar 1889.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 3. der periodischen Druckschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ vom 1. Februar 1889 auf den Seiten 34, 35 und 36 enthaltenen Stellen von „Aus Charlottenburg“ bis „Paul von St.“, von „Aus Berlin. Ganz edler Retter“ bis „die Familie G.“, von „Aus Berlin ein dreimaliges“ bis „mit ausgezeichneter Hochachtung“, von „Zittau“ bis „ausbleiben“, von „Aus Berlin. Hochverehrter“ bis „Handschlag und Gruß“. von „Aus Bohum“ bis „heimgezahlt erhalten“, von „die Urheber aber“ bis „Reformverein zu Breslau“, von „Wir erinnern Sie“ bis „seine Rache“ das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1. Febrnar 1889.

L. 2090. (969)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd kraj. dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w nr. 32 czasopisma „Wolne polskie słowo“ z dnia 1 stycznia 1889 pod napisem: „Korespondencya wolnego polskiego słowa, Warszawa, 17 grudnia 1888“, zawiera znamiona zbrodni z §. 65 u. k, zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 5 lutego 1889.

L. 2146. (968)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr., że treść broszury: „Protest der Wähler in Kolomea, gegen die Wahl des Joseph Bloch“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tej broszury.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tej broszury, a zybrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 5 lutego 1889.

L. 2380. (970)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w nr. 38 czasopisma „Dziennik Polski“ z dnia 7 lutego 1889 pod napisem: „Zgon Cesarzewicza Rudolfa“ w ustępie: „Z Petersburga donoszą“ do słów: „2-tygodniową żałobę“, zawiera znamiona zbrodni z §. 64 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 9 lutego 1889.

Kuratele.

L. 78. (990 1—3)

Wojciech Cich, rolnik z Wróblaczyna, został z powodu zachodzącego marnotrawstwa wzięty pod kuratelę, — a kuratorem ustanowiony Mikołaj Szkrobut z Wróblaczyna.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów, dnia 2 stycznia 1889.

Konkursa.

L. 530 (936 3—3)

Celem obsadzenia posafly adjunkta przy Dyrekcyi Zakładu karnego w Wiśniczu, z płacą systemizowaną XI rangi, dodatkiem aktywalnym 120 złr. w. a. rocznie, nadto z prawem wolnego mieszkania i z prawem poboru 10 metrów twardego, 4 metrów miękkiego drzewa opałowego i 7 kilogramów świec łojowych corocznie, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę, winni wykazać zupełną znajomość polskiego i niemieckiego języka, manipulacyi kancelaryjnej i rachunkowości.

Podania mają być wniesione w drodze przepisanej najdalej do dnia 1 marca 1889, do c. k. Nadprokuratoryi Państwa w Krakowie.

Kraków, dnia 9 lutego 1889.

L. 1093. (950 3—3)

Przy sądzie obwodowym w Tarnowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 złr., dodatkiem aktywalnym 25-prc., umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego, w myśl rozp Minist. obrony kraj. z 12 lipca 1872 l. 98 D. p. p. ułożone, wnosić należy do dnia 14 marca 1889 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 2 lutego 1889.

L. 98/R. s. o. (978)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

a) Przy sskołach etatowych z roczną płacą w kwocie 400 złr. i wolnem pomieszkaniem:

1. w Batiatyczach, 2. w Butynach.

b) Przy szkołach etatowych z roczną płacą w kwocie 300 złr. i wolnem pomieszkaniem:

w Derewni, Dzibułkach, Lubelli, Macoszynie, Reklincu, Pieczychwostach, Skwarzawie nowej, Sulimowie, Woli wysockiej i Zameczku.

c) Przy szkołach filialnych z roczną płacą w kwocie 250 złr. i wolnem pomieszkaniem:

w Czestyni, Hrebeńcach, Koszelowie, Mokrotynie, Mokrotynie kolonii, Naborcach, Przedrzymichach wielkich, Przystani, Soposzynie, Udnowie, Wiązowie, Żółtańcach i Woli żółtanieckiej.

Kandydaci (kandydatki) ubiegający się o jedną z powyższych posad, mają wnieść podania do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Żółkwi za pośrednictwem swych przełożonych i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których są zwierzchnictwem, najpóźniej do dnia 15 marca 1889.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Żółkwi, dnia 31 stycznia 1889

L. 198. (987 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

a) przy 2-klas. szkole na przedmieściu samborskiem Powodowa, z językiem wykładowym polskim z płacą 650 złr., za kierownictwo 100 złr. i wolnem pomieszkaniem.

b) przy 7-klasowej szkole dziewcząt w Samborze, z płacą roczną 360 złr. i relutum na pomieszkanie w kwocie 36 złr., język wykładowy polski.

c) przy 2-klas. szkole lud. w Sąsiadowicach, z płacą 240 złr. a względnie 300 złr. (język wykładowy polski).

d) przy 1-klas. szkole etat. z językiem wykładowym polskim, z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem: w Rakowie, Uhercach i Czyszkach

e) przy 1 klas. szkole etat. z językiem wykładowym ruskim, z płacą 300 złr. i wolnem pomieszkaniem: w Barańczycach, Błażowie, Bylicach, Mi tkowicach, Słupnicy, Torczynowicach, Wołoszczy i Wykotach.

f) przy szkołach filial. z językiem wykładowym polskim, z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem: w Dublanach, Maksymowicach.

g) przy szkołach filial. z językiem wykładowym ruskim, z płacą 250 złr. i wolnem pomieszkaniem: w Bykowie, Mrozowicach, Ontyrowicach, Oziminie, Pinianach, Szadém, Tatarach, Torhanowicach, Zarajsku.

Podania należycie udokumentowane, należy wnieść za pośrednictwem swej bezpośrednio przełożonej władzy, najdalej do końca marca b. r.

Z c. k. Rady szkol. okręgowej.

W Samborze, 7 lutego 1889.

Upadłości.

L. 451. (973 2—3)

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, że p. adw. dr. Olszewski, jako zarządca masy konkursowej Magnusa Peltza, złożył rachunki z zarządu dóbr „Zakopane" za rok 1888, które strony interesowane w sądzie przejrzeć mogą.

Do zbadania rzeczonych rachunków, tudzież do powzięcia uchwały względem ustanowienia wynagrodzenia zarządcy masy za sprawowanie zarządu dóbr Zakopańskich przez rok 1888, wyznacza się termin w ck. sądzie obwodowym na dzień 28 lutego 1889 o godz. 10 rano, na który się wierzycieli wzywa.

Nowy Sącz, dnia 26 stycznia 1889.

Księgi gruntowe.

L. 1. (981)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, składa arkusze posiadania i inne akta, służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Tarnopol, do powszechnego wglądnienia w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, wniesione być mogą w tym sądzie, począwszy od dnia 18 lutego do 20 kwietnia 1889.

Tarnopol. 12 lutego 1889.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 14006. (885 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Wandę Konopacką, iż celem doręczenia tejże ts. uchwały tabularnej z dnia 14 czerwca 1886 do l. 8491, odnoszącej się do wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy wekslowej 140 ł. aw. z pn, na rzecz Scheindli Auerbachowej kurator w osobie adw. dra Mijakowskiego ustanowiony i temuż rzeczona uchwała równocześnie doręczoną zostaje.

Złoczów, dnia 29 września 1988.

L. 688. (9 2 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa posiadacza zaginionj książeczki Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 17734 z roku 1888, na 35 złr. opiewającej, aby w przeciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu tem pewniej się zgłosił i w obec sądu z posiadania opisanej książeczki się wykazał, ile że w razie przeciwnym książeczka ta za pozbawioną mocy prawnej i tem samem nieważną zostanie uznaną.

Przemyśl, 23 stycznia 18 9.

L. 2318. (904 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 28 listopada 1888, do l. 50656, wnieśli spadkobiercy Dawida recte Dawida Mechla Znera przeciw nieznanemu z miejsca zamieszkania i życia Mendlowi Aschkenaze pozew o wyeliminowanie pretensyi wekslowej 300 fmk. z tabeli płatniczej l 5602/-58, na któryto pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięcio dniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Mendla Aschkenazego nie jest wiadome, został dla niego adw. dr. Sołowij kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Nowacki mianowany.

Wzywa się zatem Mendla Aschkenazego, aby do swojej obrony służące środki, ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi oznajmił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe, sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 26 stycznia 1889.

L 764. (574 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że w sprawie wekslowej Kalmana Schächtera i Mindli Bodner, jako cesyonaryuszy Hirscha Wittmayera przeciwko Izakowi Bodnerowi o zabezpieczenie sumy 250 złr. wa. z pn., dla niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika Izraela Bodnera kuratorem adw. dra Brzeskiego z substytucyą adwokata dra Bronisława Gałeckiego ustanowił, i o tem zarządzeniu Izraela Bodnera do właściwego użytku uwiadamia.

Tarnów, dnia 17 stycznia 1889.

L. 17882. (550 3 3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. podaje do wiadomości, iż w dniu 13 września 1878 zmarła w Drohomirczanach Anna Rudnicka, której przypada 1/4 część spadku po matce jej Annie z Pawlikowskich Rudnickiej, żonie Jana.

Do spadku tego po Annie Rudnickiej (córce), powołani są z mocy ustawy Karolina Rudnicka, Marya Harasiewicz, Rozalia Bulczyńska i Jan Rudnicki.

Ponieważ sądowi tutejszemu nie jest znanem miejsce pobytu Jana Rudnickiego, przeto wzywa się go, by w ciągu jednego roku, od dnia poniżej podanego, zgłosił się u tut. sądu i swe oświadczenie do spadku wniósł, gdyż inaczej postępowanie spadkowe przeprowadzonem będzie z oświadczonymi spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Antonim Rudnickim, a przypadający na niego spadek czysty aż do dowodu śmierci jego lub uznania go za zmarłego, zostanie przechowanym w sądzie.

Stanisławów, 28 listopada 1887.

L. 765. (575 9—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że w sprawie wekslowej Kalmana Schächtera i Mindli Bodner jako cesyonaryuszy Hirscha Witmayera przeciwko Izraelowi Bodnerowi o zabezpieczenie sumy 250 złr. 82 ct. w. a. z pn., dla niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika Izraela Bodnera, kuratorem adw. dra M. Brzeskiego z substytucyą adw. dra B. Gałeckiego ustanowił i o tem postanowieniu Izraela Bodnera do właściwego użytku niniejszem zawiadamia.

Tarnów, dnia 17 stycznia 1889.

L. 1423. (537 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że w skutek pozwu Janiny z Dębickich Puchalskiej, Michała Dębickiego i Eugenii z Dębickich Lewakowskiej przeciw spadkobiercom po Róży Bierer zam. Schreiber o uznanie sumy dłużnej 80 złr. m. k. w stanie biernym realności pod l. 374 m. we Lwowie, prenotowanej za zgasłą w skutek przedawnienia, zapadła na dniu 24 listopada 1888 uchwała z sądu do l. 48882, którą ten pozew udzielono pozwanym spadkobiercom i do wniesienia pisemnej obrony wyznaczono termin 60-dniowy pod zagrożeniem następstw z § 32 u. s.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Eliaszowi Schreiberowi i Oswaldowi Schreiberowi do rąk równocześnie w osobie adw. dra Weissa z zastępstwem adw. dra Nathansona ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Eliasza Schreibera i Oswalda Schreibera, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście, albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki, sami sobie przypiszą.

We Lwowie, 19 stycznia 1889.

L. 4293. (955)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że w skutek ts. uchwały z dnia 19 stycznia 1889 do l. 2237, przy firmie: „A. Steifa synowie" zanotowano:

1. że Henryk Steif, z firmy „A. Steifa synowie" wystąpił,

2. że Maurycy Steif firmę „A. Steifa synowie", jako firmę pojedynczą sam prowadzić będzie,

3. że przedsiębiorstwo główne firmy „A. Steifa synowie" we Lwowie, z powodu zwinięcia wykreślonem zostało, wiedeńska zaś filia firmy tej jako jedyne przedsiębiorstwo pod firmą pojedynczą: „A. Steifa synowie" nadal istnieć będzie.

We Lwowie, dnia 1 lutego 1889.

L. 7176. (930)

C k. Sąd powiatowy w Tłumaczu podaje do powszechnej wiadomości, że wdraża postępowanie po myśli ustawy z dnia 19 maja 1874 l. 70 dz. u.p., w celu wciągnięcia do utworzyć się mającego wykazu hipotecznego dla posiadłości c. k. galic. kolei transwersalnej Stanisławów-Husiatyn w gminie Ostrynia dodatkowo nabytych gruntów i wzywa przeto poprzednich posiadaczy powyższych posiadłości, aby w razie, gdyby się za pokrzywdzonych poczytali, żądaniem przeniesienia owych przestrzeni gruntu do tymczasowego utworzyć się mającego wyk. hip. na rzecz c. k. galic. kolei państwowej transwersalnej linii Stanisławów-Husiatyn, ze swymi roszczeniami zgłosili się do tut. c. k. sądu powiatowego w przeciągu 6 tygodni od dnia 25 stycznia 1889 począwszy licząc, który to termin nie może być przedłużony i przywrócenie takowego do pierwotnego stanu w razie uchybienia nie ma miejsca.

Sprzeciwienia wnosić można na piśmie lub ustnie.

Prawa rzeczowe dopiero w tym dniu, w którym edykt niniejszy w tut. ck. sądzie powiatowym, jako dochodzenia prowadzącym, wywieszono, albo po tymże dniu na gruncie na rzecz c. k. galic. państwowej kolei żelaznej transwersalnej Stanisławów-Husiatyn, odpisać się mającym, nabyte przeciw osobom, ktere takowe przed c. k. koleją państwową posiadały, po myśli § 23 ustawy z 19 maja 1874 l. 70 dz. u. p., nie będą uwzględnione przy zapisywaniu nabytego gruntu do wykazu hipotecznego kolejowego.

Prośbę z załącznikami o wdrożenie dochodzenia, przejrzeć można w tut. c. k. sądzie powiatowym.

C. k. sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 28 grudnia 1888.

L. 5473. (982 1- 3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Procia Lacha, że Hersch Pechter wniósł pod dniem 20 listopada 1888 l. 5473 przeciw Fedorowi Lach i przeciw niemu pozew o zapłatę 250 złr. a. w. z pn., w której to sprawie wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 20 lutego 1889 o 9 godz. rano i ustanowiono dlań kuratorem p. Jana Bachmanna w Bukowsku.

Wzywa się tedy Procia Lacha, ażeby kuratorowi potrzebnych informacyj do obrony udzielił lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisać będzie musiał.

Bukowsko, 6 grudnia 1888.

L. 13827. (580 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dnia 16 listopada 1887 zmarł w Sadzach Andrij Pachołek, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, kto do spadku tego ma prawny tytuł, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby do tego spadku prawo mieli, ażeby w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w sądzie się zgłosili, swe prawa do spadku wykazali i oświadczenia do spadku wnieśli, inaczej bowiem spadek, dla którego kuratorem adw. dra Emanuela Reissa ustanowiono, z tymi przeprowadzonym będzie, którzyby się zgłosili i swe prawa wykazali i im przyznany będzie, część zaś spadku, do którego by nikt prawa nie wskazał lub gdyby się nikt nie zgłosił, cały spadek jako bezdziedziczny uznany i skarbowi Państwa oddany zostanie.

Buczacz, dnia 10 listopada 1888.

L. 766. (591 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie ogłasza, że w sprawie wekslowej Kalmana Schächtera i Mindli Bodner, jako cesyonaryuszy Hirscha Wittmayera przeciwko Israelowi Bodnerowi o zabezpieczenie sumy 119 złr. w. a. z pn., dla niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika Israela Bodnera, kuratorem adw. dra M. Brzeskiego, z substytucyą adw. dra B. Gałeckiego ustanawia i wzywa tegoż Israela Bodnera, aby do ustanowionego zastępcy się zgłosił lub też innego wskazał, gdyż inaczej powstałą z tąd szkodę, sam spowoduje.

Tarnów, dnia 17 stycznia 1889.

L 14698. (598)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że dozwolił wpisania do rejestru firm pojedynczych firmy: „E. Tannenbaum, dla handlu jajami w Buczaczu", z tem, że właścicielem tej firmy jest Efroim Tannenbaum w Hamburgu zamieszkały.

Stanisławów, 27 grudnia 1888.

L. 980. (594 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Jarosińskiego (syna Wincentego), że Kasper Jarosiński i Jan Jarosiński (syn Pawła), wnieśli przeciw niemu pozew wekslowy de praes. 13 stycznia 1889 l. 980, o zapłacenie kwoty 150 złr. a. w. z pn., na który wydany nakaz zapłaty tej sumy z pn., doręczono ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Chmurskiemu, a substytutem ustanowiono adw. dra Brummera w Krakowie.

Wzywa się zatem Jana Jarosińskiego (syna Wincentego), aby innego pełnomocnika sobie ustanowił lub kuratorowi swemu udzielił informacyę, inaczej skutki tego zaniedbania, sam sobie przypisze.

Kraków, 15 stycznia 1889.

L. 8945. (600 1—3)

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, iż na prośbę Anieli z Lenartów Paź. zarządził w myśl § 10 ust z 16 lutego 1883 nr. 20 D. p. p., postępowanie w celu prowadzenia dowodu śmierci Jana Nepomucena 2 im. Lenarta, urodzonego w Przemyślu 29 maja 1841, syna Pawła Lenarta.

Według podania Anieli Paź, Jan Lenart udał się w roku 1863 do powstania, i tamże w listopadzie 1863 przy przeprawie przez rzekę Wisłę zginął, albowiem wpadł w wodę i więcej nie wypłynął.

Wzywa się wszystkich, którzyby o Janie Lenarcie wiadomość mieli, by sądowi lub ustanowionemu dla niego kuratorowi drowi Reichowi w Rzeszowie do dnia 1 lipca 1889 jej udzielili.

Rzeszów, 10 stycznia 1889.

L. 7735. (527 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie podaje do wiadomości, że w sporze suma rycznym Mojżesza Lebera przeciw Chaimowi i Marjem Langsam pto 100 złr., dla niewiadomego z miejsca pobytu Chaima Langsama, ustanowiony został kuratorem c. k. notaryusz br. Kaschnitz w Tyczynie.

Wzywa się Chaima Langsama, aby podał temuż kuratorowi wszystkie środki ku obronie jego służące, lub ustanowił innego pełnomocnika, gdyż w razie przeciwnym skutki z tej opieszałości wyniknąć mogące, sam sobie przypisać będzie musiał.

Tyczyn, dnia 15 grudnia 1888.

L. 6539. (533 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli w sporze Samsona Maneles przeciw Herszowi Gurfein a względnie tegoż nieznajomym z życia i imienia, nazwiska i miejsca pobytu spadkobiercom, o ekstabulacyę sumy 128 złr. i 5 złr. 36 ct. m. k. ze stanu biernego realności 1 wyk hip. 404, gminy kat. Chyrów, ustanowił dla pozwanej strony p. Dawida Gurfeina z Chyrowa, a w obec wyznaczenia terminu do rozprawy ustnej wzywa kurandów, by swemu kuratorowi informacyę udzielili lub innego przed sądem zapodali pełnomocnika, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Starasól, 29 listopada 1888.

Doniesienia prywatne.

Kandydat notaryalny

biegły w praktyce powiatowej, zdolny do substytucyi, znajdzie umieszczenie. Wiado ość w administracyi tej gazety 835

L. 52 996

Ogłoszenie.

Wiceprezes Towarzystwa zaliczkowego i ochrony własności ziemskiej w Limanowy zaprasza członków tychże Towarzystw na

Walne zebranie

w dniu 12 marca 1889 r. o godzinie 10 rano odbyć się mające.

Porządek dzienny Towarzystwa zaliczkowego

1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zebrania.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1888.
3. Sprawozdanie Rady nadzorczej.
4. Rozdział zysku i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
5. Wybór członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących.
6. Potwierdzenie wyboru członków Dyrekcyi.

Porządek dzienny Towarzystwa ochrony własności ziemskiej:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego walnego zebrania.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1888.
3. Sprawozdanie Rady nadzorczej.
4. Rozdział zysku i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.

Limanowa, dnia 11 lutego 1889.

Towarzystwo zaliczkowe w Limanowy zaprotokołowane z poręczeniem nieograniczonem.

Wiceprezes
Ks. Antoni Kmietowicz.

L. 218 (898 3—3)

Konkurs.

Wydział Tarnobrzeskiej Rady powiatowej rozpisuje niniejszem konkurs na posadę powiatowego lustratora majątków gminnych, którego obowiązkiem będzie nadzór mundowanie i prowadzenie manipulacyi biurowej w kancelaryi Wydziału powiatowego, oraz nadzór zarządów drogowych w należytem wykonywaniu ciążących na nich obowiązków ustawowych.

Płaca roczna 600 zł. a. w. łącznie z ryczałtem na objazdy.

Posada w roku pierwszym prowizoryczna, po upływie tego roku w razie nienagannej służby, zostanie stabilizowana. Od kandydatów, którzy własnoręcznie napisane i należycie udokumentowane podania wnieść mają najdalej do końca lutego 1889 do podpisanego Wydziału, wymaga się znajomości ustaw administracyjnych, kasowości, języka polskiego i niemieckiego w słowie i na piśmie oraz wieku życia nieprzekraczającego 40 lat.

Z Wydziału powiatowego.

Tarnobrzeg 4 lutego 1889.

L. 4 (947 3—3)

Konkurs

W celu nadania posady drugiego lekarza w gminie król wolnego miasta Lubaczowa, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Wynagrodzenie roczne oprócz wolnej praktyki 200 zł. z obowiązkiem pełnienia czynności oglądania bydła.

W miejscu jest siedziba c. k. Sądu powiatowego, który przynieść może lekarzowi około 300 zł. rocznego dochodu.

Ludność wynosi 4148 dusz i oprócz jarmarków dorocznych odbywa się co piątku targ tygodniowy.

Doktorowie medycyny będą mieli pierwszeństwo.

Termin do wnoszenia podań do 15 marca 1889.

Lubaczów, dnia 8 lutego 1889.

Ignacy Szydłowski, burmistrz

C. k. uprzyw. galic. Zakład kredyt. włościański w likwidacyi

we Lwowie.

L. 500. (Wykaz w myśl art. 91 statutu).

Stan z dniem 31 stycznia 1889 r. wynosił:

Udziałów	złr.	485.910.—
Asygnat kasowych	„	19.650.—
6 prc. listów dłużnych	„	2,330 100.—
5 prc. listów „	„	552 100.—
6 prc. oblig. komunalnych	„	25.200.—

Lwów dnia 13 lutego 1889.

Komitet likwidacyjny 992

K. k. priv. allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 1 Februar 1889 stattgehabten fünften Ziehung der 4%igen 50-jährigen Pfandbriefe in Mark deutscher Reichswährung der k. k. priv. allg. österr. Boden Credit Anstalt wurden nachfolgende Nummern gezogen:

á Mark 200 1 22 35 37 127 166 230 234 328 336 341 361 387 404 412 511 563 569 575 596 614 659 661 682 714 735 915 941 **1**001 069 142 164 183 203 224 327 342 380 403 412 422 434 438 485 494 553 555 580 606 634 687 728 735 741 761 781 790 842 855 951 963 **2**074 092 097 149 165 200 202 207 217 234 248 299 315 383 423 427 429 452 480 482 643 693 699 702 720 759 76 778 785 806 860 911 970 976 **3**002 068 113 119 188 224 251 274 3 1 329 340 352 366 391 400 406 434 505 507 597 629 630 666 670 705 731 733 745 57 839 843 924 940 **4**001 005 021 046 051 052 064 162 185 249 310 311 376 385 391 397 448 478 503 586 607 614 619 671 687 70 715 725 820 855 889 **5**050 070 098 103 134 155 160 171 187 224 238 268 279 336 416 432 438 477 512 556 561 812 833 849 862 868 944 996 **6**024 029 066 067 101 102 144 160 161 238 263 283 288 313 324 336 358 375 401 480 483 525 558 566 583 609 613 694 699 749 76 801 806 894 898 900 9 1 963 **7**032 056 061 071 107 124 148 162 169 184 207 225 249 269 273 279 342 374 442 473 485 489 491.

á Mark 1000 9 32 34 46 69 75 130 137 150 151 157 204 210 222 268 434 443 477 480 487 551 565 594 595 695 697 797 807 822 824 839 859 864 9 5 **1**034 065 090 145 158 169 171 194 232 235 363 379 419 444 489 558 648 743 747 804 841 845 870 941 957 963 963 **2**075 091 142 212 224 353 376 434 491 515 522 593 724 734 747 784 823 863 891 949 996 **3**019 029 103 148 153 158 166 181 183 207 266 279 328 342 343 351 354 387 397 405 406 413 435 447 468 562 563 599 622 628 635 657 698 704 734 740 746 750 7 3 777 78 791 807 841 871 922 986 988 994 996 **4**049 054 059 060 069 143 158 166 278 302 313 327 382 383 425 449 473 474 491 546 587 627 659 751 763 765 774 806 855 875 913 971 973 993 **5**014 028 036 047 060 069 075 091 174 190 222 264 280 293.

á Mark 2000 37 43 119 121 132 237 244 245 348 405 417 421 434 443 523 539 635 673 684 705 712 713 776 781 822 830 914 939 **1**151 186 187 198 247 259 262 266 277 279 280 298 299 321 334 343 356 368 373 390 416 438 564 600 611 629 655 669 677 679 685 688 724 730 742 744 794 796 807 812 818 826 827 876 915 936 967 968 976 **2**002 011 070 079 081 129 144 177 283 332 340 346 384 456 460 493 562 565 650 655 685 707 803 836 851 871 891 902 905 930 959 996 **3**046 091 093 102 113 140 179 228 246 253 272 276 362 380 384 394 435 444 455 467 474 490 604 650 664 684 766 782 814 830 833 838 839 856 877 899 903 923 931 936 943 952 957 975 980 993 **4**007 079 148 149 249 265 269 289 330 343 344 359 430 447 449 455 464 500 517 531 561 568 569 585 602 626 663 668 669 695 697 712 726 748 795 807 898 900 920 951 **5**016 047 085 103 173 212 279 293 296 336 348 368 376 377 406 410 473 476 483 489 491 497 510 532 676 678 702 718 750 773 793 820 831 843 909 917 926 993 **6**026 043 046 081 094 107 113 125 156 177 187 212 277 289 312 318 426 448 453 535 554 569 576 588 634 692 776 888 894 949 974 990 **7**012 031 094 116 124 136 171 186 198 214 238 239 273 274 279 329 331 339 346 347 357 362 365 395 405 423 449 450 544 555 559 560 561 600 602 629 637 655 660 664 678 723 751 753 794 797 800 823 828 829 858 887 914 922 923 951 984 **8**021 025 028 031 058 060 066 068 099 130 144 166 171 176 194 234 269 289 299 320 323 341 346 361 362 387 457 458 491 522 530 567 586 605 628 655 663 677 685 692 745 763 778 785 800 809 832 859 881 889 915 937 973 **9**001 014 037 050 052 056 071 114 131 143 164 217 229 238 271 274 275 276 307 316 343 358 391 426 457 458 502 507 508 516 526 530 579 604 608 640 681 711 729 737 741 750 762 763 765 786 800 830 883 897 911 915 967 976 979 983

á Mark 20.000 20 36 51 65 93 115 131 165 177 218 229 247 255 261 295 309 318 365 389 465 471 503 504 525 526 532 553 579 611 671 745 809 830 903 929 938 950 967 968 **1**087 168 185 192 248 300 302.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1 Mai 1889 an bei der Hauptcasse der Gesellschaft in Wien, sowie bei den Zahlstellen in Deutschland in deutscher Reichswährung.

Die Verzinsung dieser Pfandbrife hört mit 1. Mai 1889 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete bei den früheren Verlosungen gezogene 4%ige 50 jährige Pfandbriefe in Mark deutscher Reichswährung sind bis heute zur Einlösung nich präsentirt worden, und zwar:

á Mark 200 66 99 100 168 203 212 293 298 392 422 469 536 565 594 606 607 608 670 671 688 738 741 742 829 855 907 911 917 932 957 **1**033 035 045 046 047 049 061 082 102 146 181 256 374 384 385 387 388 396 398 400 404 418 450 453 611 649 662 785 817 890 983 **2**002 027 036 156 166 179 249 436 530 595 647 705 722 723 819 820 821 822 823 824 840 932 999 **3**141 142 178 192 203 244 255 285 336 337 478 498 499 526 578 774 869 874 876 880 886 927 **4**124 211 218 246 500 501 502 504 513 517 543 854 872 873 933 935 937 939 940 941 **5**009 016 122 129 221 276 329 331 355 520 543 807 876 881 933 987 992 **6**005 011 012 013 014 74 095 131 132 204 292 297 298 299 332 333 338 370 371 385 393 398 399 422 561 635 637 642 647 714 741 744 797 805 824 931 988 999 **7**000 092 101 102 129 186 195 282 284.

á Mark 1000 21 78 305 328 333 405 473 547 622 682 683 685 686 689 818 937 971 **1**097 120 237 243 406 413 498 559 653 691 799 864 866 956 960 969 **2**011 039 076 077 088 176 326 440 566 579 605 681 745 748 749 752 755 759 779 986 999 **3**118 201 213 257 292 450 455 510 511 550 733 **4**091 114 118 185 209 346 434 486 622 739 742 797 **5**118 177.

á Mark 2000 429 480 559 659 742 771 819 821 **1**346 350 532 987 **2**087 090 120 126 127 128 131 290 230 **3**088 095 182 433 436 437 799 934 **4**059 191 291 701 **5**513 592 883 990 **6**056 057 060 061 063 067 068 076 176 179 180 506 557 558 778 781 895 **7**088 300 501 531 625 661 740 808 824 **8**389 390 442 630 636 638 659 726 799 813 825 851 854 855 857 965 979 **9**039 094 189 265 289 291 292 385 388 407 450 480 829.

Wien, 1. Februar 1889. 875

Die Direktion.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru braci Fiałkoskich.